

डेङ्गी भाइरसको संक्रमणबाट

बच्ने उपायहरू

डेङ्गी रोग डेङ्गी भाइरसबाट संक्रमित एडिज जातका लामखुट्टेको टोकाईबाट सर्दछ । एडिज जातका लामखुट्टे पानी जम्मा भएको जुनसुकै भाँडोमा पनि हुर्कन सक्दछ ।

पानी राख्ने भाँडाहरू जस्तै ट्यांकी, ब्रम, बाटा, बाल्टिन आदिलाई लामखुट्टे नछिर्ने गरी राम्ररी छोपेर राख्ने । साथै पानी जम्न सक्ने ठाउँमा पानी जम्न नदिन नियमित सफा गर्नु ।

कोठा भित्र लामखुट्टे भगाउने धूप बाल्ने र लामखुट्टेको टोकाइबाट बच्ने मलम लगाउनु ।

पूरै शरीर ढाक्ने लुगा लगाउनु ।

काम नलाग्ने र पानी भरिन सक्ने सामानहरू जस्तै बोतल, टायर, प्लास्टिकका बस्तुहरू पानी जम्न नमिल्ने गरि विसर्जन गर्ने ।

घर/विद्यालयको अर्धोरा कुना-काप्चा, जस्तै: पर्दा पछाडी, खाटमुनि, शौचालय भित्र, बेस्क/बेन्च मुनि आदि जस्ता ठाउँहरूमा किटनाशक औषधि छर्कने गर्नु ।

कम्तिमा हप्ताको एक पटक ऐर कुलर, पानी ट्यांकी, फूलदानी, गमलामा राखिएको प्लेटहरू राम्ररी सफा गर्नु ।

हामी सबै मिलेर मात्र डेङ्गी रोकथाम गर्न सक्छौ ।

लामखुट्टेले फुल पार्न सक्ने संभावित घर र विद्यालय भित्र र वरपरका पानी जम्ने सबै ठाउँहरू र पानी राख्ने भाँडाहरू खोजी खोजी सफा गर्नु र लामखुट्टेको फुल नष्ट गर्नु ।

सखुवानन्कारकट्टी गाउँपालिका

सखुवानन्कारकट्टी, सिरहा, मधेश प्रदेश

अनुदान कटौतीले बर्दिबास नपालाई समस्या

टुडे समाचारदाता जलेश्वर । संधीय तथा प्रदेश सरकारबाट गरिएको अनुदान कटौतीले महोत्तरीको बर्दिबास नगरपालिकालाई विकास निर्माण र सेवा प्रवाहमा समस्या भएको छ । तथापि सीमित बजेटका बीच पनि सडक, स्वास्थ्य, सूचना प्रविधि र सुशासनका क्षेत्रमा काम अघि बढाएको नगरपालिकाले जनाएको छ ।

आर्थिक वर्ष २०८२/८३ को ‘वार्षिक समीक्षा कार्यक्रम’लाई हिजो अपराह्न सम्बोधन गर्दै नगरप्रमुख प्रहलाद क्षेत्रीले बजेट कटौतीका बाबजुद नगरपालिकाले सेवा प्रवाहलाई प्रविधिमैत्री, पारदर्शी र सुशासनयुक्त बनाउँदै विकासका

कामलाई अघि बढाएको बताए । नगरप्रमुख क्षेत्रीका अनुसार आ.व. २०८२/८३ मा संघबाट ७१ करोड ८७ लाख रुपियाँ अनुदान प्राप्त हुनुपर्नेमा ६४ करोड ५० लाख रुपियाँ मात्र प्राप्त भएको छ । सात करोड ३७ लाख रुपियाँ बजेट घटेर आएको र प्रदेशको अनुदान पनि निराशाजनक रहेकाले त्यसको प्रत्यक्ष असर विकास निर्माणदेखि जनताको घरदैलोसम्म परेको उल्लेख गरे ।

बजेट अभावकै बीच नगरपालिकाले नगर क्षेत्रमा १५ किलोमिटर आँटकल फाइबर विस्तार गरेको छ । यसलाई थप विस्तार गर्नु पर्ने आवश्यकता छ । तर त्यसका लागि नगरपालिकासँग

जेनजी आन्दोलनमा कागजात जल्दा एक खर्ब ४७ अर्बको हुन सकेन लेखा परीक्षण

टुडे समाचारदाता काठमाडौँ । जेनजी आन्दोलनको कारण धेरै कार्यालका कागजातहरु जलिसकेका कारण आर्थिक वर्ष २०८१/०८२ मा १७९ वटा कार्यालयको लेखा परीक्षण हुन नसकेको महालेखा परीक्षकको कार्यालयले जनाएको छ ।

महालेखाको ६३ औँ प्रतिवेदनअनुसार १७९ कार्यालय तथा निकायले १ खर्ब ४७ अर्ब ९० करोडको लेखा परीक्षण गत भदौ २३ र २४ भदौ २०८२ को जेनजी आन्दोलनका क्रममा भएको तोडफोड र आगजनीले भएको क्षतिका कारण हुन नसकेको भनिएको छ ।

उदाहरणका लागि केन्द्रीय मत्स्य प्रवर्धन तथा संरक्षण केन्द्र काठमाडौँको ४ करोड ६ लाख ६ हजारको भेस्ता पस गर्न नभएका कारण लेखा परीक्षण हुन नसकेको विवरण प्रतिवेदनमा प्रस्तुत गरिएको छ ।

‘केन्द्रीय मत्स्य प्रवर्धन तथा संरक्षण केन्द्र, काठमाडौँको २०८१/८२ को भेस्ता एवं त्यससँग सम्बन्धित कागजात २०८२ भदौ २३ र २४ मा भएको आन्दोलन र घटनाका कारण विनियोजनतर्फ ३ करोड ८२ लाख २३ हजार, राजस्वतर्फ १४ लाख ३३ हजार र धरोटीतर्फ ९ लाख ५० हजारसमेत ४ करोड ६ लाख ६ हजार रुपैयाँको भेस्ता पस नभएका कारण लेखा परीक्षण हुन सकेको छैन,’ महालेखाको प्रतिवेदनमा भनिएको छ ।

आर्थिक कार्यविधि तथा वित्तीय उत्तरदायित्व ऐन २०७६ को दफा ३५ (१) मा प्रत्येक कार्यालयले सबै

प्रकारका आय-व्यय तथा कारोबारको लेखा र वित्तीय विवरण पस गरी लेखा परीक्षण गराउनुपर्ने व्यवस्था छ । तर आगजनी भएका कारण भेस्ता जलेकोले पस गर्न नसकेको अवस्थामा के गर्ने भन्ने स्पष्ट कानुनी व्यवस्था नरहेको भनेर संसदीय समितिमा यो विषय उठेको छ ।

प्रतिनिधिसभा अन्तर्गतको सार्वजनिक लेखा समिति सचिवालयका अनुसार लेखा समितिले ७ खर्ब ५५ अर्ब रुपैयाँ बढी बेरुजु फरर्यौट गर्नु पर्नेछ । यसमाथिको छलफलमा जेनजी आन्दोलनका क्रममा भेस्ता जलेको भनेर लेखा परीक्षण नभएको १ खर्ब ४७ अर्बको विषय उठेको हो । लेखा परीक्षण नभएको कार्यालय र निकाय संघ, प्रदेश र स्थानीय तह तीन वटै तहका सरकार अन्तर्गतका रहेका छन् ।

२९ वैशाख २०८३ मा बसेको लेखा समितिको बैठकमा बेरुजु फरर्यौट गर्नु पर्नेसम्बन्धी विवरण प्रस्तुत भएको थियो ।

त्यसपछि ८ जेठ २०८३ मा बसेको लेखा समितिको बैठकमा नेकपा एमालेका प्रमुख सचेतक ऐनबहादुर महर्ले लेखा परीक्षण हुन नसकेको विषयमा के गर्ने भनेर प्रश्न गरेका थिए ।

उनले भनेका थिए, ‘१ खर्ब ४७ अर्ब ९० करोडको लेखा परीक्षण हुन सकेको छैन भन्नुभयो । यसलाई गर्ने ? फरर्यौट गर्ने के छ तौर तरिका ?’

अहिलेसम्म सार्वजनिक लेखा समितिले यो प्रश्नको जवाफ दिन सकेको छैन । बरु यसबारे छलफल गर्न समितिले महालेखा परीक्षकसहितको उपस्थितिमा छलफल गर्दैछ । यो विषयमा छलफल गर्न लेखा समितिले आगामी मंगलबार बिहान ११ बजे बैठक राखिएको समिति सभापति भरतबहादुर खड्काले जानकारी दिए ।

त्यस दिन छलफलमा अर्थमन्त्री डा. स्वर्णिम वाम्दे, अर्थसचिव डा. घनश्याम उपाध्याय, मुख्यसचिव

गोविन्दबहादुर कार्की र महालेखा परीक्षक तोयम रायालाई बोलाइएको छ । जेनजी आन्दोलनमा झोस्ता जलेर लेखा परीक्षण हुन नसकेको विषयलाई कसरी सम्बोधन गर्ने भनेर छलफल चलिरहेको छ ।

तर यस्ता विषयलाई सम्बोधन गर्न सक्ने व्यवस्था आर्थिक कार्यविधि तथा वित्तीय उत्तरदायित्व नियमावलीमा छ । नियमावलीको नियम १११ मा भेस्ता वा सरकारी कागजात प्राकृतिक प्रकोप वा दुर्घटनाका कारण जलेर/नष्ट भए के गर्ने भन्ने व्यवस्था छ । जहाँ ‘मिनाहासम्बन्धी व्यवस्था’ छ ।

नियम १११ को उपनियम १ मा ‘ प्राकृतिक प्रकोप वा दुर्घटनाको कारणबाट क्षति भएको सरकारी सम्पत्ति, भेस्ता तथा कागजातको मूल्यांकन गरी मिनाहाको सिफारिस गर्न’ प्रमुख जिल्ला अधिकारीको नेतृत्वमा समिति रहने व्यवस्था छ ।

नियमावलीअनुसार क्षति भएपछि स्वतः मिनाहा हुँदैन । समितिको प्रतिवेदनका आधारमा ५० लाख रुपैयाँसम्मको क्षति सम्बन्धित केन्द्रीय निकायको सचिवले र त्यसभन्दा बढीको क्षति नेपाल सरकारले मिनाहा गर्न सक्ने व्यवस्था छ ।

नियम १११ को उपनियम (५) ले अन्य प्रकृतिका मिनाहाका लागि पनि छुट्टै सीमा तोकेको छ । ५ लाखसम्म सम्बन्धित सचिव, ५ देखि १० लाखसम्म तोकिएको समितिको सिफारिसमा र १० लाखभन्दा बढीमा समितिको सिफारिसमा नेपाल सरकारले मिनाहा गर्न सक्ने व्यवस्था नियमावलीमा छ ।

५ हजार बिरुवा निशुल्क वितरण

टुडे समाचारदाता बारा । आर्थिक वर्ष २०८१/८२ मा उत्पादन गरेका विभिन्न प्रजातिका ५ हजार बिरुवा छिमेकी जिल्ला रौतहट र पर्सामा डिभिजन वन कार्यालय बाराले नि:शुल्क पठाएको छ ।

सडक किनार, सार्वजनिक तथा निजी जग्गामा वृक्षारोपण गर्ने उद्देश्यले स्थानीय तहको मागअनुसार बिरुवा उपलब्ध गराइएको डिभिजन वन कार्यालय बाराका डिभिजनल वन अधिकृत सुजितकुमार भाले जानकारी दिएका छन् ।

उनका अनुसार रौतहटको परोहा नगरपालिकालाई २ हजार र पर्साको जगरनाथपुर गाउँपालिकालाई ३ हजार बिरुवा पठाइएको हो । परोहा नगरपालिकाले सडक किनार तथा सार्वजनिक र निजी जग्गामा वृक्षारोपणका लागि बिरुवा माग गरेको थियो ।

यस्तै, जगरनाथपुर गाउँपालिकाले पनि आफ्नो क्षेत्रका सडक किनार, सार्वजनिक तथा निजी जग्गामा हरियाली प्रवर्धन गर्ने उद्देश्यले बिरुवाको माग गरेको कार्यालयले जनाएको छ ।

डिभिजन वन कार्यालय बाराका अनुसार बारामा उत्पादन हुने विभिन्न वन प्रजातिका बिरुवाको माग छिमेकी जिल्लाबाट नियमित रूपमा आउने गरेको छ ।

खासगरी बारासँग भौगोलिक रूपमा जोडिएका

रौतहटको दक्षिणी भेग तथा पर्साको उत्तरी क्षेत्रमा बाराको वन कार्यालयमा उत्पादन हुने बिरुवाको माग बढी हुने गरेको छ ।

भौगोलिक तथा हावापानीको समानताका कारण बारामा उत्पादन गरिएका विभिन्न वन प्रजातिका बिरुवा छिमेकी जिल्लाका दक्षिणी तथा उत्तरी क्षेत्रमा वृक्षारोपणका लागि उपयुक्त हुने गरेको वन कार्यालयको भनाइ छ ।

त्यसैले स्थानीय तह, सार्वजनिक निकाय तथा अन्य सरोकारवाला संस्थाले बाराको नर्सरीबाट बिरुवा माग गर्ने गरेका छन् । डिभिजन वन कार्यालय बाराले आफ्नो नर्सरीमा उत्पादन भएका बिरुवा जिल्लाभित्र मात्र नभई मागका आधारमा छिमेकी जिल्लामा समेत उपलब्ध गराउँदै आएको छ ।

ग्यास कालोबजारीलाई गर्ने कारवाही गरिने

टुडे समाचारदाता जलेश्वर । ग्यासको कृत्रिम अभाव सिर्जना गरी लुकाएर बिक्री गर्ने तथा पहुँचका आधारमा वितरण गर्ने व्यवसायीमाथि महोत्तरी प्रशासनले कडा निगरानी बढाउँदै कारबाही गर्ने चेतावनी दिएका छन् ।

जिल्ला प्रशासन कार्यालय महोत्तरीले आइतबार सूचना जारी गरी जिल्लाभित्र विभिन्न ब्रान्डका ग्यास सिलिन्डर बिक्री-वितरण गर्ने डिपो, फसल तथा व्यवसायले कानूनीविपरीतका गतिविधि गरिरहेको गुनासो प्राप्त भइरहेकाले यस्तो गतिविधि नरोकिए सम्बन्धित व्यक्तिलाई कारवाही गरिने जनाएको छ ।

प्रशासनका अनुसार उद्योग तथा डिलरबाट ग्यास ल्याएर लुकाइछिपाई आफू निकटका व्यक्ति, होटल,

व्यवसायी तथा ग्राहकलाई मात्र बिक्री गर्ने, नियमित ग्राहकको माग बेवास्ता गर्ने, बिक्री बिल नदिने तथा बिल-बिजक नराख्ने जस्ता गतिविधिबारे गुनासो आएको छ ।

त्यसैगरी, ग्यासको कृत्रिम अभाव सिर्जना गर्ने उद्देश्यले सिलिन्डर भण्डारण गरी लुकाएर राख्ने तथा दर्ता र अनुमति नभएका

पोशाकमा सुरक्षाकर्मी परिचालन गरी बजारको अवस्था र ग्यास वितरण प्रणालीबारे जानकारी संकलन तथा प्रतिवेदन तयार गर्ने व्यवस्था गरिएको प्रशासनले जनाएको छ ।

निगरानीमा संलग्न दोषी देखिएका डिपो, फसल तथा व्यवसायीमाथि प्रचलित कानून अनुसार कडा कारबाही गरिने र लुकाएर राखिएका ग्यास सिलिन्डरसमेत जफत गरिने चेतावनी प्रशासनले दिएको छ ।

प्रशासनले ग्यास व्यवसायीलाई उद्योग तथा डिलरबाट प्राप्त सिलिन्डर पारदर्शी रूपमा बिक्री वितरण गर्न निर्देशन दिएको छ । बिक्री गर्दा अनिवार्य रूपमा बिल बिजक उपलब्ध गराउन तथा अभिलेख व्यवस्थित राख्नसमेत भनिएको छ ।

विद्यालय भवन उद्घाटन

टुडे समाचारदाता जनकपुरधाम । जनकपुरधाम उपमहानगरपालिका-७ जनकीनगर स्थित श्री रामजानकी माध्यमिक विद्यालयमा नवनिर्मित ६ कोठे नयाँ भवन उद्घाटन गरिएको छ । सो उद्घाटनसँगै नवनिर्मित भवन सञ्चालनमा आएको छ ।

जनकपुरधाम उपमहानगरपालिकाका नगरप्रमुख मनोजकुमार साहले सो नवनिर्मित भवनको उद्घाटन गरेका हुन् । नयाँ भवन निर्माण सम्पन्न भएसँगै विद्यालयमा विद्यार्थीलाई कक्षाकोठा व्यवस्थापन गर्न सहज हुने विद्यालय प्रशासनले जनाएको छ ।

विद्यालयका अनुसार पछिल्लो समय विद्यार्थीको संख्या र शैक्षिक गतिविधि बढ्दै गएसँगै भौतिक पूर्वाधारको आवश्यकता पनि बढिरहेको थियो । नयाँ भवन थपिएपछि कक्षा सञ्चालनका लागि आवश्यक स्थान व्यवस्थापन गर्न सहज हुने कार्यक्रमको अध्यक्षता गरेका विद्यालय व्यवस्थापन समितिका अध्यक्षसमेत रहेका वडाध्यक्ष नीरजकुमार साहले बताएका छन् ।

विद्यालयमा पर्याप्त कक्षाकोठा नहुँदा एउटै संरचनामा विभिन्न कक्षा व्यवस्थापन गर्नुपर्ने अवस्था आउने गरेको थियो । नयाँ भवन थपिएपछि कक्षा सञ्चालनमा सहजता आउने र विद्यार्थीलाई शान्त तथा व्यवस्थित वातावरणमा पढ्ने अवसर मिल्ने विद्यालय प्रशासनले जनाएको छ ।

टुडे समाचारदाता रौतहट । रौतहटमा ग्यास डिलर तथा विक्रेताका पसलमा छड्के अनुगमन गरिएको छ । ग्यासको आपूर्ति तथा वितरण प्रणालीलाई व्यवस्थित बनाउन गृह मन्त्रालयको निर्देशनपछि जिल्ला प्रशासन कार्यालय रौतहटले बजार क्षेत्रमा रहेका ग्यास डिलर तथा विक्रेताका पसलमा अनुगमन गरेको हो ।

प्रमुख जिल्ला अधिकारी दिनेश सागर भुसालको नेतृत्वमा दुई वटा टोली परिचालन गरी जिल्लाका १७ वटा ग्यास डिलर तथा विक्रेताका पसल अनुगमन गरिएको प्रशासनले जनाएको छ । गौर, गरुडा र चन्द्रनिगाहपुरलगायत प्रमुख बजार क्षेत्रमा रहेका विभिन्न ब्रान्डका ग्यास डिलरमा अनुगमन गरिएको जनाइएको छ ।

अनुगमनका क्रममा अधिकांश विक्रेताका स्टोरमा खाली सिलिन्डरको संख्या उल्लेख्य रहेको पाइएको छ । व्यवसायीहरूले उद्योगबाट मागअनुसार पर्याप्त ग्यास आपूर्ति हुन नसकेको र पछिल्लो समय आवश्यकता अनुसार ग्यास प्राप्त हुन नसकेको अनुगमन टोलीलाई बताएका छन् ।

ग्यास आपूर्ति भएपछि भने अधिकांश विक्रेताले प्रहरीको रोहबरमा पसल अगाडिबाटै उपभोक्तालाई वितरण गर्ने गरेको पाइएको प्रशासनले जनाएको छ । टोलीले ग्यासको आपूर्ति नियमित भए-नभएको, मागको तुलनामा कति परिमाणमा ग्यास आउने गरेको तथा वितरणमा उपभोक्ताले भोग्नुपरेका समस्याबारे व्यवसायीसँग जानकारीसमेत लिएका छन् ।

अनुगमन टोलीले ग्यास प्राप्त भएपछि उपभोक्तालाई पारदर्शी, सहज र व्यवस्थित रूपमा

वितरण गर्न व्यवसायीलाई निर्देशन दिएको छ । ग्यासको कृत्रिम अभाव सिर्जना गर्न, अनावश्यक रूपमा

उपभोक्तालाई दुःख नदिन तथा उपलब्ध ग्यास उचित प्रक्रियाबाट वितरण गर्नसमेत सचेत गराइएको छ ।

अनुगमन टोलीमा प्रमुख जिल्ला अधिकारी भुसालसँगै जिल्ला प्रहरी कार्यालय रौतहटका प्रमुख प्रहरी उपरीक्षक सीताराम रिजाल, सशस्त्र प्रहरी उपरीक्षक रामहरि अधिकारी, राष्ट्रिय अनुसन्धानका उपनिर्देशक कुमार बुढाथोकीसहित स्थानीय तह र सरोकारवाला निकायका प्रतिनिधि सहभागी थिए ।

प्रशासनले ग्यासको आपूर्ति, भण्डारण र वितरण प्रणालीमा निगरानी बढाउन नियमितसँगै आकस्मिक अनुगमनलाई समेत निरन्तरता दिने जनाएको छ । उपभोक्ताको गुनासो, ग्यासको उपलब्धता र वितरणको अवस्थालाई आधार बनाएर आगामी दिनमा जुनसुकै बेला छड्के अनुगमन गरिने प्रशासनको भनाइ छ ।

ज्योतिष-मार्गदर्शन
प्रसिद्ध ज्योतिषगुरु ई बिबेक

मेघ : आर्थिक दृष्टिकोणले आजको दिन निकै सकारात्मक रहनेछ ।

वृष : चन्द्रमाको आफ्नै राशिमा उपस्थिति रहेकाले तपाईंमा ऊर्जा, उत्साह र आत्मविश्वास भरपूर रहनेछ ।

मिथुन : आज खर्चको मात्रा बढ्न सक्नेछ ।

कर्कट : आम्दानीका नयाँ स्रोतहरू फेला पर्नेछ ।

सिंह : कार्यक्षेत्रमा तपाईंको वर्कस कायम हुनेछ ।

कन्या : भाग्यले पूर्ण साथ दिनेछ। धर्म, कर्म तथा अध्यात्मतिर मन जानेछ ।

तुला : शारीरिक थकान वा स्वास्थ्यमा केही मन्दी महसुस हुन सक्छ ।

वृश्चिक : व्यापार(व्यवसायमा राम्रो मुनाफा आर्जन गर्न सकिनेछ ।

धनुः प्रतिस्पर्धीहरूलाई पछाडि पार्दै आफ्ना योजनाहरू सफल बनाउन सकिनेछ ।

मकर : बौद्धिक कार्य, अध्ययन र लेखनमा सफलता मिल्नेछ ।

कुम्भ: तपाईंको साहस, पराक्रम र क्षमतामा वृद्धि हुनेछ ।

मीन: तपाईंको पराक्रम र कार्यक्षमतामा वृद्धि हुनेछ ।

गुरुजीसङ जन्मकुण्डली हस्तरेखा परामर्स लानी
9812005378

महत्वपूर्ण टेलिफोन नम्बरहरू

☎☎ **जनकपुरधाम ०४१** ☎☎

बारुणा यन्त्र	५२००११	विद्युत फ्युज शाखा	५९०८३४, ५९०८३५
प्रहरी (हण्टीङ्गलाईन)	४२००९९, ४२०२९९, १००	साह केबुल	५२४७२२
एम्बुलेन्स (रेडक्रस)	१०२	जानकी केबुल	५२३७२८
एम्बुलेन्स (मेडिकल कलेज)	५२६०९०, ५२६०९१	म्याक्स टीभी	०४१-५९०८९७, ९८०१६८६५२
एम्बुलेन्स (हिमालय युवा क्लब)	९८०४८१५१२६	नगर सेफ्टी टैंक सफाई सेवा	५२१९६२
अञ्चल अस्पताल	५२००३३	मुजेलिया प्रहरी चौकी	५२०७५०
जनकपुर सिटी हस्पिटल भानुचोक	५२४०१, ५२५८९९	सशस्त्र प्रहरी मुजेलिया	५२७२१३, ५२७८००
नेपाल शिक्षक संघ (एम्बुलेन्स)	९८०१६४४४५५, ९८५४०२८२९६	बुद्ध एयर	५२५०२२
जानकी हेल्थकेयर सेन्टर रामानन्द चोक	५२५३४३	यति एयरलायन्स, शिवचोक	५९०३०१/५९०३०२
रक्तसंचार (रेडक्रस)	५२०८७०	होटल मानकी	९८१५९३३४, ९८१५९३३४३
ॐ शक्ति अध्ययन अनुसन्धान केन्द्र (एम्बुलेन्स)	९८५४०२७४३४	होटल रामा	५२००५९, ५२३८५४
कृष्णा नर्सिङ्गहोम	५२१९१८	वेलकम होटल	९८०१६२००६५, ९८०१६२००६४
विरेन्द्र डेन्टल हेल्थ केयर	५२८४३७	गौतम होटल, बर्दिबास	०४४-५५००३४
आँखा अस्पताल	५२०३९७	जलेश्वर अस्पताल	०४४-५२००७०
रेडियो टुडे (९१ मेगाहर्ज)	९८०१६२६०२६	प्रहरी (जलेश्वर)	०४४-५२०००९
एयर पोर्ट	५९००५८, ५९००५२	एम्बुलेन्स (जलेश्वर)	०४४-५२०१००
		विद्युत (जलेश्वर)	०४४-५२००६६, ५२०१६६

जानकी मन्दिर
प्रत्येक दिन

बिहान ढोका खुल्ने समय	: ०५:०० बजे
बिहान पूजा आरती	: ०७:०० बजे
बिहान ढोका बन्द	: १२:०० बजे
अन्न क्षेत्र	: निशुल्क भोजन
दिउँसो ढोका खुल्ने समय	: ०४:०० बजे
सन्ध्या पूजा आरती:सौभाग	: ०७:३० बजे

राम मन्दिर
प्रत्येक दिन

बिहान ढोका खुल्ने समय	: ०५:०० बजे
मंगल आरती	: ०७:३० बजे
महाप्रसाद भोग	: १२:०० बजे
दिउँसो ढोका खुल्ने समय	: ०३:३० बजे
सन्ध्या पूजा आरती सौभाग	: ०७:०० बजे
रात्रि भोग	: ०९:०० बजे
पट बन्द	: ०९:१५ बजे

हरेक वर्ष कोशीको बाढी र कटानको दोहोरो त्रासमा चिलिया टापु

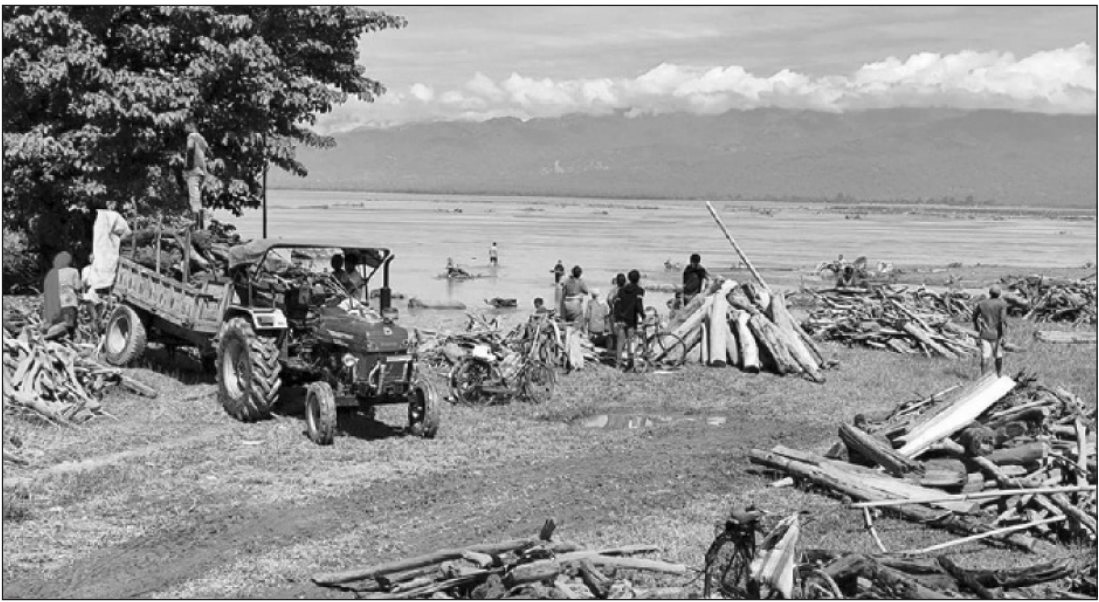
सुनसरी । “हामी यहाँ बसाइँ सरी आएको समयमा कोशी नदी धेरै टाढा बन्थ्यो । अहिले त बस्तीमै आइपुगेको छ”, सुनसरीको बराहक्षेत्र नगरपालिका-६ स्थित श्रीलङ्का टापुका स्थानीय पदम राई भन्नुहुन्छ ।

विसं २०७४ देखि सपरिवार यहाँ बसोबास गर्दै आउनुभएका राईले एक बिघा जमिनमा धान र मकैखेती गर्नुका साथै केही गाईभैँसी पालेर जीविकोपार्जन गर्दै आउनुभएको छ । वर्षभरि दुःख गरेर खेतीपाती गरेर आम्दानी गर्नुभन्दा पनि बर्सेनि नजिकिँदै आएको सप्तकोशीले उहाँलाई बढी चिन्तित बनाएको छ ।

“हरेक वर्ष कटान बढ्दै गएको छ । अहिले हामी सबै मिलेर श्रमदान गर्दै बालुवा र सिमेन्टका बोरा भरेर किनार जोगाउने प्रयास गरिरहेका छौं । तर ठूलो बाढी आयो भने यो प्रयासले मात्रै धान्न सक्दैन । यसले केही समयका लागि राहत त दिन्छ, तर यो स्थायी समाधान भने होइन”, राई भन्नुहुन्छ ।

वर्षभरको खेतीपाती र पशुपालनबाट परिवारको गुजारा चल्ने भए पनि प्रत्येक बर्खामा बाढी तथा कटानले सबै मिहिनेत बगाइदिने चिन्ता भने उस्तै रहने गरेको उहाँ सुनाउनुहुन्छ । हरेक वर्ष बर्खा सुरु भएसँगै देशभर बाढीपहिरो र ढुबानका घटना दोहोरिन्छन् । अत्यधिक वर्षाले जनधनको ठूलो क्षति पुर्याउने क्रम निरन्तर छ । सुनसरी पनि बाढी र ढुबानको उच्च जोखिम भएका ठाउँहरूमध्ये एक हो । बर्खायाममा सप्तकोशीसहित विभिन्न नदीमा आउने बाढीले बस्ती ढुबानमा पार्ने, खेतीयोग्य जमिन बगाउने तथा सडक र पुलमा क्षति पुर्याउने क्रम हरेक वर्ष दोहोरिने गरेको छ । तर सप्तकोशी नदी किनारका बस्तीका लागि बाढीमात्र होइन, नदीको तीव्र कटान पनि उत्तिकै ठूलो चुनौती बनेको छ ।

विशेषगरी बराहक्षेत्र नगरपालिका-६ र ९ स्थित चिलिया टापु, श्रीलङ्का टापुका बासिन्दा बर्सेनि बाढी र कटानको दोहोरो त्राससँगै जीवन बिताउन बाध्य छन् । बर्सेनि नदीले जमिन र बस्ती कटान गर्दै जोखिम बढाइरहे पनि यसको दीर्घकालीन समाधान अर्भै हुनसकेको छैन । बर्खा सुरु

भएसँगै सुनसरी र उदयपुरको सिमानामा पर्ने चिलिया टापु जहाँ सप्तकोशीको बहाव बढेपछि चिलिया टापु तथा उदयपुरका बासिन्दाको चिन्ता पनि बढ्ने गर्छ । यस वर्ष पनि स्थानीय, नेपाल प्रहरी, सशस्त्र प्रहरी, नेपाली सेना तथा नगर प्रहरी संयुक्त रूपमा श्रमदान गरेर अस्थायी तटबन्ध निर्माण गर्दै बस्ती जोगाउने प्रयासमा जुटेका छन् ।

सप्तकोशी कटान नियन्त्रण समितिका अध्यक्ष जयकुमार माझीका अनुसार बर्सेनि बढ्दो कटानले चिलिया र श्रीलङ्का टापुको बस्ती उच्च जोखिममा पर्दै गएको छ । कटान नियन्त्रणका लागि यसअघि निर्माण गरिएका करिब १८ स्परमध्ये नौवटा पूर्ण रूपमा क्षतिग्रस्त भइसकेका छन् भने बाँकी स्पर नदीको कटानमा पर्दै गएको उहाँले बताउनुभयो ।

“अहिले स्थानीय, नेपाल प्रहरी, सशस्त्र प्रहरी तथा बराहक्षेत्र नगरपालिका र उदयपुरको बेलका नगरपालिकाको समन्वयमा श्रमदान गरेर कटान रोक्ने प्रयास गरिरहेका छौं । बाँस गाड्ने, नाइलनको डोरीले बाँधेर बालुवा भरिएका बोरा राख्नेजस्ता उपाय अपनाएका छौं । तर यी अस्थायी उपायमात्र हुन् । दीर्घकालीन रूपमा बलियो तटबन्ध निर्माण र नदी व्यवस्थापनीबना समस्या समाधान हुँदैन”,

माझी भन्नुहुन्छ ।

बेलका नगरपालिकाका प्रमुख अशोक कार्कीले चिलिया र श्रीलङ् का टापुमा भइरहेको कटान नियन्त्रणका लागि विभिन्न सरोकारवाला निकायसँग समन्वय गरेर अस्थायी तटबन्ध निर्माण गरिएको बताउनुभयो । कोशी बक्राहा नदी नियन्त्रण आयोगनामार्फत पहिलो चरणमा पाँच हजार ५०० थान बोरा र ७० थान डोरीजाली उपलब्ध गराइएको उहाँले जानकारी दिनुभयो ।

सप्तकोशीले धार परिवर्तन गरेर बनाएको चिलिया टापु अहिले पनि हजारौँ मानिसको आश्रयस्थल हो । बराहक्षेत्र नगरपालिका-६ र ९ तथा उदयपुरको बेलका नगरपालिका-१, २ र ३ मा फैलिएको यस क्षेत्रमा हरेक बर्खसँगै नदीको बहाव बढ्ने गर्छ । यस वर्ष पनि चिलिया र गरीया क्षेत्रमा नदीले तीव्र कटान थालेपछि सयौँ परिवार फेरि त्रासमा बाँचिरहेका छन् ।

बेलका नगरका प्रमुख कार्कीका अनुसार अहिले करिब ६०० घरपरिवार प्रत्यक्ष जोखिममा छन् । बेलका-८ क्षेत्रमा गरिएको संरक्षण कार्यले केही राहत दिएको भए पनि तल्लो तटीय क्षेत्रमा नदीको कटान अर्भै रोक्निएको छैन । सप्तकोशीले विस्तारै धार पश्चिमतर्फ मोड्ने सङ्केत देखिएको छ, जहाँ बाक्लो मानव बस्ती

रहेकाले जोखिम भन्नु बढ्दै गएको उहाँको भनाइ छ ।

गत वर्ष कटान रोक्ने उद्देश्यले निर्माण गरिएका तारजालीयुक्त संरचनासमेत अहिले नदीको बहावमा ढुब्न थालेका छन् । स्थानीय भीम राईका अनुसार असारदेखि सुरु भएको कटान अब भन्नु बढ्दै जाने खतरा बढेको छ । बलौटे माटो भएकाले दैनिक रूपमा जमिन बगाइरहेको छ भने संरक्षणका लागि राखिएका ढुङ्गा र तारजालीसमेत नदीले बगाउँदै लगेको छ ।

बर्खा सुरु भएपछि यहाँका बासिन्दाले बाढीभन्दा बढी कटानको त्रास भोग्दै आएका छन् । बर्सेनि खेतीयोग्य जमिन साँघुरिँदै जानु, घर नजिकै नदी आइपुनु र आवश्यक पर्दा बस्ती नै छाडेर हिँड्नुपर्ने अवस्था दोहोरिँदा यहाँका नागरिकका लागि बर्खायाम प्राकृतिक मौसम नभई अस्तित्व जोगाउने सङ्घर्ष नै बनेको छ ।

बराहक्षेत्र नगरप्रमुख रमेश कार्कीका अनुसार चिलिया टापुमा भइरहेको कटान रोक्न नगरपालिकाले आफ्नो क्षमताअनुसार आवश्यक सबै स्रोतसाधन परिचालन गरेको छ । कटान प्रभावित क्षेत्रमा जेसिभी, ट्याक्टर, बालुवा ढुवानीका साधन, जाली, बोरा, सिमेन्टलगायत आवश्यक सामग्री उपलब्ध गराए

स्थानीय र सुरक्षा निकायसँग समन्वय गरी तटबन्ध निर्माण तथा कटान नियन्त्रणको काम भइरहेको छ ।

नगरप्रमुख कार्कीले भन्नुभयो, “कोशीको कटान यहाँको मात्र समस्या नभई राष्ट्रिय सरोकारको विषय हो । नगरपालिकाको सीमित बजेट र स्रोत साधनले बर्सेनि दोहोरिने कटानको स्थायी समाधान सम्भव छैन । हामीले आफ्नोतर्फबाट गर्न सकिने सबै प्रयास गरिरहेका छौं, तर सप्तकोशीजस्तो शक्तिशाली नदी नियन्त्रणका लागि वैज्ञानिक अध्ययनका आधारमा दीर्घकालीन संरचना निर्माण गर्न आवश्यक छ ।”

गत वर्ष निर्माण गरिएका स्परसमेत ठूलो बाढीले बगाएको छ । स्परमात्र बनाएर पुग्दैन, उपयुक्त स्थानमा ढ्याम, नेच तथा अन्य नदी नियन्त्रणका संरचना निर्माण गर्न सक्तियो भने कटान धेरै हदसम्म नियन्त्रण गर्न सकिन्छ । त्यसका लागि सङ्घीय सरकारले पर्याप्त बजेट विनियोजन गरी दीर्घकालीन योजना कार्यान्वयन गर्नु आवश्यक रहेको नगरप्रमुख कार्कीको भनाइ छ ।

यदि कटान बढ्दै गएर बस्तीमा बाढी पस्यो भने ठूलो धनजनको क्षति हुनसक्छ, दीर्घकालीन समाधानका लागि सङ्घीय सरकारको सहयोग, पर्याप्त बजेट र आवश्यक परे छिमेकी मुलुकसँग कूटनीतिक पहल पनि आवश्यक रहेको उहाँको भनाइ छ । “यस विषयमा मन्त्रीहरूसँग बसेर विस्तृत छलफल गर्ने इच्छा छ । पटकपटक काठमाडौँ गए पनि सम्बन्धित मन्त्रीहरूसँग भेटेर समस्या राख्ने अवसर पाउन सकेको छैन”, उहाँले भन्नुभयो ।

करिब तीन हजार जनसङ्ख्या रहेको यस क्षेत्रमा अधिकांश परिवारको जीविकोपार्जन कृषि र पशुपालनमा आधारित छ । धान, मकै, तरकारीखेती, पशुपालन तथा दुग्ध उत्पादन यहाँको ग्रामीण अर्थतन्त्रको मुख्य आधार हो । प्रत्येक बर्खामा बाढी र कटानको जोखिमसँग जुध्दै स्थानीयले श्रमदान गरेर अस्थायी तटबन्ध र सामूहिक पहलमार्फत बस्ती र खेतीयोग्य जमिन जोगाउने प्रयास जेसिभी, ट्याक्टर, बालुवा ढुवानीका साधन, जाली, बोरा, सिमेन्टलगायत तत्काल केही राहत दिए पनि दीर्घकालीन समाधान दिनसकेको छैन । रासस

पोखरीमा एकै परिवारमा पाँचजना शव फेला प्यो

टुडे समाचारदाता

रौतहट । रौतहटसँग सीमा जोडिएको भारतको बिहारस्थित मोतिहारीमा एकै परिवारका पाँच जनाको शव पोखरीमा फेला परेको छ । सो घटनाले उक्त क्षेत्रमा सनसनी फैलिएको छ ।

एकै परिवारकी आमा र उनका चार सन्तानको शव भेटिएपछि मोतीहारी जिल्ला वभनौली पञ्चायत-६ शोकमा ढुबेको हो । पोखरीबाट ३५ वर्षीया सुशीला देवी र उनका चार छोराछोरीको शव बरामद भएको हो । मृतक बालबालिकामा ११ वर्षीया अमृता, ८ वर्षीय अविनाश, ६ वर्षीया पम्मी र ४ वर्षीय रवि कुमार रहेका छन् ।

पाँचै जनाको शव घरबाट एकैपटक उठेपछि गाउँको वातावरण स्तब्ध बनेको थियो । अन्ततः परिवारजन तथा स्थानीयले पोष्टमार्टम पछी पाँचै जनाको एउटै चितामा अन्त्येष्टि गरेका छन् ।

घटनापछि मृतक सुशीला देवीका माइती पक्षले गम्भीर आरोप लगाएका छन् । सुशीलाका भाइ प्रताप मठियाका श्यामनन्दन महतोले गोविन्दगञ्ज थानामा दिएको निवेदनमा आफ्नी बहिनी र उनका चार सन्तानको हत्या गरिएको दाबी गरेका छन् ।

उनका अनुसार सुशीलालाई विवाहपछि दाइजोको विषयलाई लिएर लामो समयदेखि मानसिक

तथा शारीरिक यातना दिइँदै आएको थियो। दाइजोका लागि प्रताडित गरेपछि सुशीला र उनका चार सन्तानको हत्या गरी शव पोखरीमा फालिएको हुनसक्ने उनको आरोप छ ।

घटनालाई प्रहरीले गम्भीर रूपमा लिएर अनुसन्धान अघि बढाएको छ। मृतक सुशीलाका श्रीमान धर्मेन्द्र महतोसहित आठ जनाविरुद्ध किटानी जाहेरी दर्ता भएको भारतीय सञ्चारमाध्यमले जनाएका छन् ।

प्रहरीले धर्मेन्द्रलाई नियन्त्रणमा लिएर घटनाबारे सोधपुछ तथा अनुसन्धान अघि बढाएको छ । घटनामा संलग्न अन्य ब्यक्तिको भूमिकाबारे समेत प्रहरीले अनुसन्धान गरिरहेको जनाएको छ । पाँचै जनाको मृत्युको वास्तविक कारण, मृत्युको प्रकृति र शव पोखरीसम्म कसरी पुग्यो भन्ने विषयमा प्रहरीले विभिन्न कोणबाट अनुसन्धान गरिरहेको छ ।

एकै परिवारका पाँच जनाको शव एउटै पोखरीबाट भेटिनु र त्यसपछि पाँचै जनाको एउटै चितामा अन्त्येष्टि गरिनुले घटनालाई थप रहस्यमय बनाएको छ । मृत्यु हत्या हो वा अन्य कुनै कारणबाट भएको हो भन्ने विषय भने अनुसन्धानकै क्रममा छ । पोस्टमार्टम रिपोर्ट तथा प्रहरी अनुसन्धानबाट घटनाको वास्तविकता बाहिर आउने अपेक्षा गरिएको छ ।

ठूलो परिमाणमा गाँजा बरामद

टुडे समाचारदाता

राजविराज । प्रहरीले सप्तरीको हनुमाननगर कंकालिनी नगरपालिका-८ जोगिनियाबाट ठूलो परिमाणमा लागुऔषध गाँजासहित एक महिलालाई पक्राउ गरेको छ ।

कोशी बाँधको पलार क्षेत्रमा रहेको सरकारी खाली जग्गामा लगाइएको सनपाट खेतबाट ३ सय २ किलो ४ सय ८० ग्राम गाँजा सप्टरी प्रहरीले बरामद गरेको हो ।

जिल्ला प्रहरी कार्यालय सप्तरीका अनुसार जोगिनियास्थित कोशी बाँधको पलारमा रहेको सनपाट खेतमा लुकाएर राखिएको गाँजाबारे सूचना पाएपछि प्रहरीले खानतलासी गरेको थियो । खानतलासीका क्रममा खेतबाट १२ बोरा गाँजा फेला परेको प्रहरीले जनाएको छ ।

उक्त खेत भारतको बिहार निवासी नन्दकिशोर मुखियाले लगाएको सनपाट खेती रहेको प्रारम्भिक अनुसन्धानबाट खुलेको

प्रहरीले जनाएको छ । बरामद गाँजा भने हनुमाननगर कंकालिनी नगरपालिका-७ मुखिया टोलकी ५३ वर्षीया माधुरी मुखियाको रहेको खुलेपछि उनलाई नियन्त्रणमा लिइएको प्रहरीले जनाएको छ ।

जिल्ला प्रहरी कार्यालय सप्तरीका प्रहरी नायव उपरीक्षक तथा प्रवक्ता हेमराज धिमेरेका अनुसार बरामद गाँजाको तौल गर्दा कुल ३ सय २ किलो ४ सय ८० ग्राम रहेको छ । पक्राउ परेकी माधुरी मुखियालाई नियन्त्रणमा लिएर लागुऔषध गाँजाको कारोबार तथा ओसारपसारसँग सम्बन्धित विषयमा थप अनुसन्धान भइरहेको प्रहरीले जनाएको छ ।

प्रहरीले पछिल्लो समय सीमावर्ती क्षेत्रमा लागुऔषधको अवैध कारोबार तथा ओसार पसार नियन्त्रणका लागि निगरानी बढाएको जनाएको छ । घटनामा अन्य ब्यक्तिको संलग्नता भए-नभएको विषयमा समेत अनुसन्धान भइरहेको प्रहरीको भनाइ छ ।

वर्षाले निम्त्यायो सडक अवरोध, विभिन्न राजमार्गमा यातायात प्रभावित

काठमाण्डु । वर्षा, पहिरो, भास र कटानका कारण देशका विभिन्न स्थानमा सडक अवरुद्ध भएका छन् । प्रहरी प्रधान कार्यालयले आज बिहान ५:४५ बजेसम्म अवरुद्ध रहेका सडकको विवरणअनुसार तेह्रथुमको मध्यपहाडी लोकमार्ग, सिन्धुपाल्चोकको अरनिको राजमार्ग, इलामको मेची राजमार्ग, रसुवाको त्रिशूली-मैलुङ-स्या।प्रबुबेसी सडक, रुकुम पश्चिमको भेरी करिडोरलगायत सडकखण्डमा यातायात प्रभावित भएको छ ।

काभ्रेपलाञ्चोक-सिन्धुली जोड्ने बिपी राजमार्गमा सम्भावित बाढीको जोखिमलाई दृष्टिगत गर्दै खुर्कोट-नेपालथोक-कटुन्जेबेसी सडकखण्डमा बेलुका ६:०० देखि बिहान ४:०० बजेसम्म सबै प्रकारका सवार िसाधन सञ्चालनमा रोक लगाइएको छ । बिहान ४:०० देखि बेलुका ६:०० बजेसम्म भने सवारी सञ्चालन हुने व्यवस्था मिलाइएको छ ।

यसैगरी, मकवानपुरको कान्ति लोकपथमा वर्षायामका कारण बेलुका ५:०० देखि बिहान ५:०० बजेसम्म सबै प्रकारका सवारीसाधन सञ्चालनमा रोक लगाइएको छ ।

इलाम नगरपालिका-९

राजदुवालीस्थित मेची राजमार्गमा वर्षाका कारण सडक हिलाम्मे भएपछि यातायात पूर्ण रूपमा अवरुद्ध भएको छ । उक्त क्षेत्रमा वैकल्पिक मार्ग भने रहेको प्रहरीले जनाएको छ ।

सिन्धुपाल्चोकको भोटेकोशी गाउँपालिका-४ जिरोकिलो, वडा नं २ कोदारी र लिपिङ क्षेत्रमा पहिरो खस्नाका साथै सडक भासिएपछि अरनिको राजमार्गका विभिन्न खण्ड पूर्ण रूपमा अवरुद्ध भएका छन् ।

जिरोकिलोमा पहिरो र लिपिङमा सडक भासिएपछि यातायात अवरुद्ध भएको हो । यसैगरी, चौतारा साँगाचोकगढी नगरपालिका-९ ढुम्रेमा अरनिको राजमार्ग पनि अवरुद्ध भएको छ । रसुवाको उत्तरगथा गाउँपालिका-५ खाल्टेमा कटान भएपछि

त्रिशूली-मैलुङ-स्याफुबेसी सडक पूर्ण रूपमा अवरुद्ध भएको छ ।

रुकुम पश्चिमको अाठर्बिसकाटे नगरपालिका-६ रिजेगाईं खोलास्थित भेरी करिडोरको जाजरकोट-डोल्पा सडकखण्ड पनि पहिरोका कारण पूर्ण रूपमा अवरुद्ध भएको छ । तेह्रथुमको लालीगुराँस नगरपालिका-९ काडेस्थित पिङवाखोला नजिक मध्यपहाडी लोकमार्ग पनि पहिरोका कारण पूर्ण रूपमा अवरुद्ध भएको छ ।

प्रहरीले वर्षायाममा पहिरो, बाढी तथा सडक कटानको जोखिम कायम रहेकाले यात्रा गर्नुअघि सम्बन्धित निकायबाट सडकको अवस्थाबारे जानकारी लिन सर्वसाधारणलाई आग्रह गरेको छ । रासस

गत आर्थिकवर्षामा तनहुँजिल्ला अदालतमा दर्ता भएका दुई हजार ४५६ मुद्दामध्ये सम्बन्धविच्छेदका ९५२ छन् । अदालतले ८१० मुद्दा निरुपण भएका छन् ।

आर्थिक वर्ष २०८२/८३ मा अंशका २८७ मुद्दा दर्ता भएकामा १७९ किनारा लगाइएको छ । रासस

आर्थिक आत्मनिर्भरता वृद्धिसँगै सम्बन्धविच्छेदका मुद्दा पनि बढे

दमौली । जिल्लामा आर्थिक आत्मनिर्भरता, सामाजिक चेतना र व्यक्तिगत स्वतन्त्रताप्रतिको बुझाइ विस्तार भएसँगै सम्बन्धविच्छेदका मुद्दा पनि बढ्दै गएका पाइएको छ । महिलाहरूमा शिक्षा, रोजगारी र आर्थिक आत्मनिर्भरताका कारण आफ्नो अधिकारका लागि

कानुनी बाटो रोच्ने प्रवृत्ति बढेको तनहुँ जिल्ला अदालतका भेस्तेदार नन्दप्रसाद आचार्य बताउनुहुन्छ । सामाजिक चेतना, आर्थिक आत्मनिर्भरता र व्यक्तिगत स्वतन्त्रताप्रतिको बुझाइ विस्तार हुनु सम्बन्धविच्छेदको मुख्य कारण भएको उहाँको ठम्याइ छ ।

कार्यक्रम सञ्चालन गरिरहेको छ । आधुनिक कृषि प्रविधि, उन्नत बीउबिजन, सिँचाइ, कृषि उपकरण, पशुपालन तथा व्यावसायिक खेतीलाई प्रोत्साहन गरिएको छ । किसानको उत्पादन र आम्दानी बढाउने उद्देश्यले प्राविधिक सहयोग तथा विभिन्न कार्यक्रम सञ्चालन गरिएको गाउँपालिकाले जनाएको छ ।

युवालाई स्थानीयस्तरमै रोजगारी तथा स्वरोजगारका अवसर सिर्जना गर्ने उद्देश्यले सीपमूलक तालिम, कृषि उद्यम, साना व्यवसाय तथा उद्यमशीलता विकासका कार्यक्रम अघि बढाइएको छ ।

प्रमुख प्रशासकीय अधिकृत उपमन्त्री त्रिपाठीले सेवा प्रवाहलाई सरल, छिटो र पारदर्शी बनाउन प्रशासनिक प्रणालीलाई प्रविधिमैत्री बनाउँदै लगेएको बताउनुभयो ।

“ र ः थ ा न णी य सरकाप्रतिको नागरिकको विश्वास सेवा प्रवाहबाट स्थापित हुन्छ । त्यसैले सुशासन, पारदर्शिता र पारदर्शित्वलाई प्राथमिकतामा राखेर नागरिकमैत्री प्रशासन निर्माणमा केन्द्रित भएका छौं,” उहाँले भन्नुभयो ।

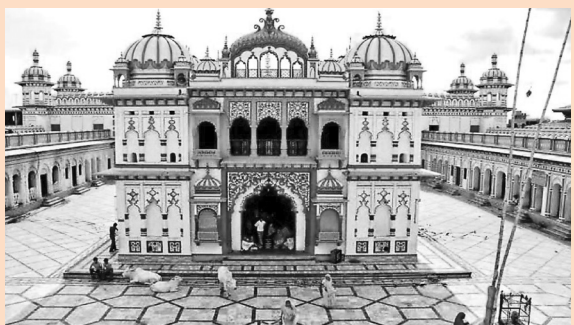
गाउँपालिकाले सार्वजनिक सुनुवाइ, सामाजिक परीक्षण, नियमित अनुगमन तथा सूचना

प्रविधिको प्रयोगमार्फत सेवा प्रवाहलाई थप प्रभावकारी बनाउने प्रयास गरेको जनाएको छ ।

उपाध्यक्ष आशा सिंहले महिला, दलित, विपन्न, ज्येष्ठ नागरिक, बालबालिका तथा पछाडि परेका समुदायलाई लक्षित गरी विभिन्न कार्यक्रम सञ्चालन गरिएको बताउनुभयो । महिला सशक्तीकरण, सामाजिक सुरक्षा, शिक्षा, स्वास्थ्य तथा सीप विकासका कार्यक्रमलाई वडा तहसम्म विस्तार गरिएको उहाँले जानकारी दिनुभयो ।

शिक्षातर्फ विद्यालयको भौतिक पूर्वाधार सुधार, शैक्षिक गुणस्तर वृद्धि, शिक्षकको क्षमता विकास तथा विद्यार्थीमैत्री वातावरण निर्माणलाई प्राथमिकता दिइएको छ । त्यसैगरी, खेलकुद, वातावरण संरक्षण, सरसफाई तथा फोहोर व्यवस्थापनका कार्यक्रमलाई समेत गाउँपालिकाले अघि बढाएको जनाएको छ ।

गाउँपालिकाका अनुसार विकास निर्माणका योजना छनोट गर्दा स्थानीय आवश्यकता र नागरिकको मागलाई आधार बनाउने गरिएको छ । योजना कार्यान्वयनमा जनसहभागिता, नियमित अनुगमन तथा पारदर्शितालाई प्राथमिकतामा राखिएको छ । रासस

अन्यत्र गरेको पापबाट जनकपुरधाममा मुक्ति पाउन सकिन्छ ।
जनकपुरधाममा गरेको पापबाट मुक्ति पाउने स्थान अन्यत्र छैन ॥

सम्पादकीय

निरर्थक मोर्चा

तराई मधेश केन्द्रित दलहरू मिलेर अग्रगामी मोर्चा गठन गरेको छ । सात दलीय सो मोर्चामा जनता समाजवादी पार्टी(जसपा) नेपाल, जनमत पार्टी, आम जनता पार्टी(आजपा), नागरिक उन्मुक्ति पार्टी(नाउपा), प्रगतिशील लोकतान्त्रिक पार्टी(प्रलोपा), नेपाल संघीय समाजवादी पार्टी(नेससपा), बहुजन एकता पार्टी(बहुपा) र खम्बुआन राष्ट्रिय मोर्चा(खरामो) रहेका छन् । मोर्चामा रहेका सातवटै दल अहिले संघीय संसदमा छैन । तर केही प्रदेश सभामा जसपा नेपाल, जनमत, नाउपा र नेससपाको उपस्थिति रहेको छ । पछिल्लो आम निर्वाचनको बखत पनि यस्तै एउटा संस्था बनाइएको थियो । हाल मोर्चामा रहेका दलहरू मध्ये ४ वटा दल रहेको सो मोर्चाले चुनावमा एकजुट रहन सकेन । मोर्चामा रहेका दलहरूले अग्रगामी मोर्चा नाम दिएर राजनीति संस्था बनाए पनि त्यसको सार्थकताको विषयमा प्रश्न उठेको छ । जसपा नेपालका अध्यक्ष उपेन्द्र यादवले पटक पटक यस्ता कयौँ मोर्चाहरू बनाएका छन् । तर त्यसले कुनै सार्थक परिणाम दिन सकेको छैन । अध्यक्ष यादव नेतृत्वको जसपा नेपाल नै मोर्चामा सबैभन्दा ठूलो दल रहेको छ । अग्रगामी मोर्चा गठन गरेको जसपा नेपालका अध्यक्ष यादवले लोकतान्त्रिक समाजवादी पार्टी(लोसपा) सित कानुनी रूपमा एकता गरे पनि संगठनात्मक रूपमा समायोजन गर्न सकेको छैन । विगतमा पनि महत्त्व ठाकुर नेतृत्वको दलसित कयौँ पटक एकता गरी विभाजन गरेको इतिहास छ । मोर्चामा रहेका प्रभु साहले गौर हत्या काण्डमा उपेन्द्र यादवलाई प्रमुख दोषी ठहर गर्न हरसम्भव प्रयास गरिरहेका छन् । माओवादीबाट अलगिएर दल बनाएका जनार्दन शर्मा (प्रभाकर)पनि धेरै विषयमा तराई मधेश केन्द्रित दलहरूसित फरक धारणा राख्छन् । जनमत पार्टीसहित तराई मधेशका दलहरू एकीकृत हुने प्रयास गरिए पनि यादव र राउतबीच पदीय स्वार्थ अगाडि आएपछि त्यो प्रयास भाँडिएको थियो । मोर्चामा रहेका दलहरूले आ आफ्नो प्रभाव क्षेत्रमा जनताको विश्वास जित्नेतर्फ अहिले काम गर्न आवश्यक छ । देशमा भ्रष्टाई दुरई तिहाइको सरकार छ । अहिले नेपाली नागरिक सरकारको कार्य हेरिरहेका छन् । सरकार विरोधी कुनै पनि कार्यमा नेपाली नागरिक सहभागी हुन चाहेको छैन । देशमा ग्यासको हाहाकार, महाँगीको मार लगायतका कयौँ समस्याहरू हुँदा पनि जनता मौन छन् । त्यसकारण अहिले बेमौसमको मोर्चा बनाएर सार्थक परिणाम आउने सम्भावना छैन । देश विकासका लागि प्रधानमन्त्री बालेन्द्र साहमाथि नेपालीले आँखा चिम्लेर विश्वास गरेका छन् । त्यो कायम रहुन्जेल कुनै मोर्चाले काम गर्ने छैन । यस्तो परिस्थितिमा दलहरूले आफ्नो संगठनलाई सुदृढ बनाउन लामु पर्ने हो । समयलाई आफ्नो अनुकूल बनाउन सक्ने क्षमता मोर्चामा रहेका नेताहरूमा देखिएको छैन । हरेक मोर्चामा असफल भएका नेताहरूले गठन गरेको अग्रगामी मोर्चा पनि निरर्थक नै सावित हुनेछ ।

● **सुजीत कुमार भा**

जनकपुरधामका एक युवा उपचारका लागि काठमाडौँ पुगे । साथमा भएको पैसा अस्पतालमै केही दिनमा सकियो । जसोतसो एक सातासम्म उपचार त भयो, तर डिस्चार्ज हुने बेला अस्पतालको बिल तिर्न पैसा भएन । उपचार गराइरहेका व्यक्ति नै परिवारका मुख्य कमाउने सदस्य थिए । बैंकबाट तत्काल सहयोग पाउने अवस्था थिएन । छर्छिमेकमा गुहार माग्दा पनि कसैले ऋण दिन मानेनन् । नातेदार हरूसँग सहयोग माग्दा पनि उस्तै अवस्था देखियो । अन्ततः अस्पतालमै थप केही दिन बस्नुपर्ने बाध्यता आइलाग्यो ।

यो घटना एउटा परिवारको मात्र कथा होइन । आर्थिक संकट, आकस्मिक स्वास्थ्य समस्या, प्राकृतिक विपत्ति, वैदेशिक रोजगारी, कृषि वा सानो व्यवसायका लागि तत्काल पैसा आवश्यक पर्दा आम नागरिकले भोग्ने कठिनाइको एउटा प्रतिनिधि अवस्था हो । औपचारिक वित्तीय संस्थाबाट सहजै ऋण नपाउने र आफन्त तथा छर्छिमेकीबाट पनि सहयोग नपाउने अवस्थामा नागरिक अन्ततः निजी साहुको ढोका पुग्न बाध्य हुन्छ । यही कमजोर अवस्थाबाट मिटरब्याजजस्तो शोषणकारी कारोबारले जन्म लिन्छ ।

त्यसैले 'मिटरब्याज समस्यामा दोषी साहु कि राज्य ?' भन्ने प्रश्नको उत्तर एउटालाई पूर्ण निर्दोष र अर्कोलाई मात्र दोषी बनाएर दिन सकिँदैन । अनुचित कारोबार गर्ने साहु प्रत्यक्ष दोषी हुन सक्छ, तर नागरिकलाई त्यस्तो कारोबारमा पुग्न बाध्य बनाउने आर्थिक तथा वित्तीय संरचना निर्माण गर्न नसक्नु राज्यको गम्भीर कमजोरी हो ।

ऋणी र साहु दुवैलाई एउटै आखाँले हेर्न मिल्दैन

मिटरब्याजको समस्या उद्‌नेबित्तिकै सबै साहुलाई शोषक र सबै ऋणीलाई निर्दोष ठान्ने प्रवृत्ति पनि देखिन्छ । तर न्यायको आधार भावनात्मक निष्कर्ष होइन, तथ्य र प्रमाण हुनुपर्छ । भुटोले लिखत तयार गर्ने, वास्तविक ऋणभन्दा धेरै रकमको तमसुक बनाउने, अस्वाभाविक ब्याज असुल्ने, ब्याजलाई मूलधनमा जोडेर नयाँ कागज बनाउने, ऋण तिरैको प्रमाण नदिने, धम्की दिने वा ऋणीको सम्पत्ति अनुचित रूपमा आफ्नो नाममा पार्ने साहु निश्चित रूपमा दोषी हो । त्यस्तो कारोबार आर्थिक लेनेदन मात्र नभई शोषण, जालसाजी र कतिपय अवस्थामा आपराधिक कार्यसमेत बन्न सक्छ ।

तर वास्तविक रूपमा ऋण लिएर जानाजानी नतिर्ने, आफ्नो दायित्वबाट भाग्ने वा कानुनी प्रक्रियाको दुरुपयोग गर्ने ऋणीलाई पनि स्वतः पीडितको श्रेणीमा राख्न मिल्दैन । वास्तविक ऋण लिएको छ भने मूलधन र कानूनसम्मत ब्याज तिर्नु ऋणीको दायित्व हो ।

त्यसैले मिटरब्याजविरुद्धको न्यायिक प्रक्रियाको मूल आधार 'साहु कि ऋणी ?' होइन, 'वास्तवमा के भएको थियो?' भन्ने प्रश्न हुनुपर्छ ।

कति रकम दिइएको थियो ? कति रकम फिर्ता भइसकेको छ ? कति ब्याज लिस्यो ? ब्याज कानूनसम्मत थियो कि थिएन ? तमसुकमा उल्लेख भएको रकम वास्तविक थियो कि थिएन ? सम्पत्ति कसरी हस्तान्तरण भयो ? ऋणीमाथि कुनै दबाब वा धम्की थियो कि थिएन ? यस्ता प्रश्नको निष्पक्ष परीक्षणपछि मात्र न्यायोचित निष्कर्षमा पुग्न सकिन्छ ।

‘कागजमा हस्ताक्षर छ, त्यसैले सबै कुरा कानुनी हो’ भन्ने धारणा पनि सही होइन । आर्थिक रूपमा अत्यन्त असमान दुई पक्षबीच भएको सम्झौतालाई

स्वतन्त्र र समान सहमतिमा भएको कारोबार भनेर मात्र हेर्न सकिँदैन । ग्रामीण तथा न्यून आय भएका परिवारका नागरिक अशिक्षित हुन सक्छन् । आपत्कालीन अवस्थामा उनीहरूले कागजको अर्थ नबुझ्ने औँटाछाप लगाउन सक्छन् । वास्तविक रूपमा लिएको रकमभन्दा धेरै रकमको तमसुक बन्न सक्छ । चरम दबाबमा जग्गा पास गर्नुपर्ने अवस्था आउन सक्छ । कतिपय अवस्थामा ऋणीले कति तिरिसक्यो भन्ने प्रमाणसमेत राख्न नसक्ने अवस्था हुन सक्छ ।

त्यसैले हरेक लिखतलाई यात्रिक रूपमा सत्य मानेर निर्णय गर्नु न्यायोचित हुँदैन । कारोबारको वास्तविक आर्थिक प्रवाह पत्ता लगाउनु आवश्यक छ । बैंक खाताको विवरण, रकम हस्तान्तरणको प्रमाण, भुक्तानी रसिद, तमसुक, सम्पत्ति हस्तान्तरणका कागजात र दुवै पक्षको बयानलाई आधार बनाएर तथ्य खोजिनुपर्छ ।

न्यायको अर्थ पीडितलाई संरक्षण गर्नु हो, तर प्रमाणबिनाको सामूहिक दोषारोपण गर्नु होइन ।

मिटरब्याजको जरोमा आर्थिक असुरक्षा

मिटरब्याजको समस्या मात्रै कानुनी वा सामाजिक समस्या होइन, यो आर्थिक असुरक्षसँग पनि गहिरोसँग जोडिएको विषय हो ।

नागरिकलाई आकस्मिक अवस्थामा सस्तो ऋण उपलब्ध हुँदैन । नियमित आमदानी छैन । धितो राख्ने सम्पत्ति छैन । बैंकको प्रक्रिया लामो र जटिल छ । अस्पतालको बिल तत्काल तिर्नुपर्छ । विदेश जान पैसा चाहिन्छ । कृषि गर्न लगानी आवश्यक छ । सानो

AI Generated Image.

व्यवसाय सुरु गर्न पूँजी चाहिन्छ । यस्तो अवस्थामा नागरिकसँग दुई विकल्प मात्र बाँकी रहन्छन्—आफन्तको सहयोग वा निजी साहुको ऋण ॥

जब आफन्त र छर्छिमेकीसमेत सापट दिन डराउन थाल्छन्, नागरिक अफ्न बढी असुरक्षित हुन्छ । यही असुरक्षाले शोषणकारी ऋणको बजार विस्तार गर्छ ।

त्यसैले मिटरब्याज अन्त्य गर्ने हो भने मात्रै साहुलाई कारबाही गरेर पुग्दैन । नागरिकलाई निजी शोषणकारी ऋण लिनुपर्ने अवस्था नै नआउने वित्तीय संरचना निर्माण गर्नुपर्छ ।

राज्यको पहिलो जिम्मेवारी नागरिकलाई सुरक्षित र सम्मानजनक आर्थिक जीवनको आधार उपलब्ध गराउनु हो । तर नेपालमा न्यून आय भएका, अनौपचारिक क्षेत्रमा काम गर्ने, भूमिहीन वा धितोविहीन नागरिकका लागि तत्काल र सस्तो कर्जाको पहुँच अभै सीमित छ ।

स्वास्थ्य उपचारका लागि आकस्मिक कर्जा, प्राकृतिक विपत्तिका बेला राहत तथा पुनःस्थापना कर्जा, कृषि तथा साना व्यवसायका लागि सहूलियतपूर्ण ऋण र वैदेशिक रोजगारीमा जाने परिवारका लागि सुरक्षित वित्तीय सुविधा प्रभावकारी रूपमा विस्तार गर्न आवश्यक छ ।

बैंक, सहकारी र लघुवित्त संस्थाको पहुँच विस्तार मात्र पर्याप्त छैन । ती संस्थाको सेवा नागरिकमैत्री, पारदर्शी र जिम्मेवार हुनुपर्छ । राजनीतिक पहुँच, बिचौलिया र कागजी भ्रष्टाटले वास्तविक आवश्यकतामा रहेका नागरिकलाई औपचारिक

वित्तीय प्रणालीबाट बाहिर धकेल्नु हुँदैन ।

बैंकको ब्याज र मिटरब्याज एउटै होइन

मिटरब्याजको बहसमा अर्को महत्वपूर्ण कुरा छुटाउन हुँदैन । हरेक चर्चो ब्याज भएको कारोबारलाई मिटरब्याज भन्न मिल्दैन ।

बैंक तथा वित्तीय संस्थाबाट लिइने ऋण नियामकीय व्यवस्था, लिखित सम्झौता, लेखापरीक्षण र औपचारिक गुनासो प्रणालीअन्तर्गत हुन्छ । ब्याजदर, आधार दर, प्रिमियम, सेवा शुल्क तथा शर्तहरू निश्चित प्रक्रियाबाट निर्धारण हुन्छन् ।

यसको अर्थ बैंकिङ प्रणालीमा समस्या छैन भन्ने होइन । सर्वसाधारणले आधार दर, प्रिमियम, सेवा शुल्क, हर्जाना, पुनर्संरचना र पुनर्तालिकीकरणका शर्त नबुझ्न सक्छन् । बैंक र ग्राहकबीच सूचनाको असमानता पनि हुन सक्छ । कतिपय अवस्थामा ऋणीले ऋणको वास्तविक लागतसमेत स्पष्ट रूपमा बुझेको हुँदैन ।

त्यसैले बैंकलाई नै मिटरब्याजी भनेर चित्रित गर्नुभन्दा बैंक तथा वित्तीय संस्थालाई अफ्न पारदर्शी, उत्तरदायी र उपभोक्तामैत्री बनाउनु आवश्यक छ ।

मिटरब्याजको मूल समस्या ब्याजदर मात्र होइन । यसमा असमान शक्ति सम्बन्ध, जालसाजी, दबाब, धम्की, गलत लिखत र सम्पत्ति हडप्ने नियतसमेत जोडिन सक्छ ।

मिटरब्याजविरुद्ध कानून बनाउनु आवश्यक छ । तर कानून बनेपछि समस्या स्वतः समाधान हुन्छ भन्ने सोच गलत हो । कानूनको प्रभाव त्यसको कार्यान्वयनमा निर्भर हुन्छ ।

अनुचित लेनेदेनका उजुरी वर्षौँसम्म अलिभ्रह्मे भन्ने पीडितको समस्या भन्न गम्भीर हुन्छ । त्यसैले प्रत्येक जिल्लामा वित्तीय कारोबार बुझ्ने जनशक्ति, कानुनी सहायता र समयबद्ध सुनुवाइको व्यवस्था आवश्यक छ । वास्तविक कारोबार पत्ता लगाउन ऋणी र साहु दुवैको वित्तीय विवरण परीक्षण गर्न सकिने प्रणाली विकास गर्नुपर्छ । डिजिटल अभिलेख र प्रमाणमा आधारित अनुसन्धानलाई प्राथमिकता दिनुपर्छ । त्यस्तै, निजी ऋण कारोबारलाई पूर्ण रूपमा अनौपचारिक छाड्नु पनि जोखिमपूर्ण छ । स्थानीय तह वा सम्बन्धित निकायमार्फत सरल दर्ता प्रणाली विकास गर्न सकिन्छ । ऋणको रकम, ब्याजदर, अवधि र भुक्तानीका शर्त दुवै पक्षले बुझ्ने भाषामा स्पष्ट रूपमा उल्लेख हुनुपर्छ । प्रत्येक भुक्तानीको प्रमाण अनिवार्य राखिनुपर्छ ।

मिटरब्याजको बहसको केन्द्रमा एउटा आधारभूत प्रश्न राख्नुपर्छ— नागरिक किन निजी साहुको ढोका पुग्छ ? यदि कुनै परिवारसँग उपचार खर्च तिर्ने पैसा छैन, बैंकले तत्काल ऋण दिँदैन, सहकारीप्रति विश्वास छैन र आफन्तले पनि सहयोग गर्दैनन् भने उसले कहाँ जाने ?

यदि किसानलाई बाली लगाउने समयमा पैसा चाहिन्छ तर औपचारिक कर्जा समयमै उपलब्ध हुँदैन भने उसले कसरी उत्पादन गर्ने ?

यदि सानो व्यवसायीलाई तत्काल पूँजी चाहिन्छ तर बैंकको धितो र कागजी प्रक्रियाले उसको पहुँच रोक्छ भने उसले विकल्प कहाँ खोज्ने ? यी प्रश्नको समाधान नगरी मिटरब्याजविरुद्ध

अभियान चलाउनु भनेको समस्याको एउटा शाखा काट्नु मात्र हो । जरो उखेल्न नागरिकको आर्थिक सुरक्षा बलियो बनाउनुपर्छ ।

सुधारका खोजी आवश्यक

अनुचित लेनेदेनका उजुरी छिटो टुंग्याउन सक्षम र निष्पक्ष संयन्त्र आवश्यक छ ।

वास्तविक कारोबार पत्ता लगाउन बैंक विवरण, तमसुक, रसिद र सम्पत्ति हस्तान्तरणको वैज्ञानिक परीक्षण गर्नुपर्छ । निजी ऋणलाई पारदर्शी बनाउन सरल अभिलेख प्रणाली विकास गर्नुपर्छ ।

बैंक, सहकारी र लघुवित्तमा अत्यधिक ऋणको जोखिम पहिचान गर्ने प्रभावकारी सूचना प्रणाली आवश्यक छ ।

ऋण असुलीका नाममा धम्की, सार्वजनिक अपमान, हिसा वा अनुचित दबाबलाई कडाइका साथ नियन्त्रण गर्नुपर्छ ।

वित्तीय साक्षरता विद्यालयदेखि समुदायसम्म विस्तार गर्नुपर्छ । ब्याज कसरी गणना हुन्छ, धितो राख्दा के जोखिम हुन्छ, खाली कागजमा हस्ताक्षर गर्दा के परिणाम आउन सक्छ र उजुरी कहाँ गर्ने भन्ने जानकारी नागरिकलाई हुनुपर्छ ।

स्वास्थ्य, कृषि, विपद्, रोजगारी र साना व्यवसायका लागि लक्षित आपत्कालीन तथा सहूलियतपूर्ण कर्जा प्रणाली विकास गर्नुपर्छ ।

सामाजिक विश्वास पनि जोडाउनुपर्छ

नेपालमा आफन्त, छिमेकी वा चिनजानका व्यक्तिले आपत्तामा पैसा सापट दिने परम्परा पुरानो हो । बैंकिङ पहुँच कमजोर भएका बेला यही सामाजिक सम्बन्धले धेरै परिवारलाई संकटबाट जोगाएको छ । त्यसैले हरेक निजी ऋण कारोबारलाई अपराधको दृष्टिले हेर्नु पनि उचित हुँदैन । कसैले वास्तविक रकम दिएको छ, पारदर्शी लिखत बनाएको छ र कानूनसम्मत ब्याज लिएको छ भने उसलाई मिटरब्याजी भन्न मिल्दैन ।

तर यही सामाजिक विश्वासको दुरुपयोग गरेर ऋणीको कमजोर अवस्था, अशिक्षा वा आपत्को फाइदा उठाउने प्रवृत्तिलाई भने कुनै पनि अवस्थामा स्वीकार गर्न सकिँदैन ।

राज्यले 'साहु' र 'मिटरब्याजी'बीच स्पष्ट कानुनी भिन्नता स्थापित गर्नुपर्छ ।

अन्ततः प्रश्न राज्यकै हो

मिटरब्याजको समस्याले नेपाली समाजको एउटा गहिरो आर्थिक वास्तविकता उजागर गरेको छ— नागरिकसँग पैसा छैन मात्र होइन, आपत्तामा पैसा जुटाउने सुरक्षित बाटो पनि छैन ।

त्यसैले यसको समाधान साहुलाई जेल हाल्नु वा ऋणीको ऋण स्वतः मिनाहा गर्नुमा मात्र खोजिनु हुँदैन । वास्तविक अपराधीलाई कडा कारबाही र वास्तविक पीडितलाई न्याय दिनु आवश्यक छ । त्यस्तै, वास्तविक रूपमा ऋण लिएको व्यक्तिलाई आफ्नो दायित्वबाट उन्मुक्ति दिनु पनि न्याय होइन ।

दिगो समाधान त्यतिबेला मात्र सम्भव हुन्छ, जब नागरिकले आकस्मिक अवस्थामा शोषणकारी निजी ऋणको सहारा लिन नपरोस् । सस्तो कर्जा, सामाजिक सुरक्षा, गुणस्तरीय स्वास्थ्य सेवा, रोजगारी, वित्तीय पहुँच र छिटो न्यायको व्यवस्था बलियो बनाउन सके मिटरब्याजको बजार आफैँ कमजोर हुँदै जान्छ ।

लोकतन्त्रको वास्तविक अर्थ राज्य शक्तिशाली हुनु मात्र होइन, नागरिक सुरक्षित, सक्षम र सम्मानित हुनु पनि हो । नागरिक आर्थिक संकटमा पर्दा राज्यको औपचारिक प्रणालीले साथ दिन सक्दैन र निजी शोषणको ढोका मात्र खुला रहन्छ भने राज्यप्रतिको विश्वास कमजोर हुन्छ ।

त्यसैले आजको मूल प्रश्न 'दोषी साहु कि राज्य ?' मात्र होइन । अफ्न गहिरो प्रश्न हो— नागरिकलाई आपत् पर्दा सम्मानपूर्वक बाँच्न, सुरक्षित रूपमा ऋण लिन र समयमै न्याय पाउन सक्ने व्यवस्था राज्यले कहिले निर्माण गर्छ ?

मिटरब्याजको अन्त्य कागज खारेज गरेर मात्र हुँदैन । नागरिकलाई त्यस्तो कागजमा हस्ताक्षर गर्न बाध्य बनाउने आर्थिक विवशताको अन्त्य गरेर मात्र हुन्छ । यही नै मिटरब्याज समस्याको दीर्घकालीन र न्यायपूर्ण समाधान हो ।

नेटवर्किङको जालो र ठगी धन्दा

● **द्वारिका दिखिरे**

पोखराको एउटा कलेजमा स्नातकोत्तर पढ्दै गरेका रुद्रराज (काल्पनिक नाम) जागिरको खोजीमा थिए । भविष्यको चिन्ता र आमाबुबाको सपनाले उनलाई सताइरहेको थियो । ठिक त्यति नै बेला उनको १२ कक्षा पढ्दाको साथी विवेक (काल्पनिक नाम) ले फेसबुक म्यासेन्जरमा एउटा सन्देश पठाउँछन्, 'रुद्र, नेपालमा बसेर केही गर्न सकिन्छ । म अहिले भैरहवा नजिकै एउटा बहुराष्ट्रिय कम्पनीमा काम गर्दै छु । मासिक एक-डेढ लाख सजिलै कमाइ हुन्छ । यहाँ अरू पनि काम गर्ने मानिस खोज्दैछन्, तिमीले काम गर्ने भए छिटो आऊ है ।'

म्यासेज देखेपछि रुद्रले म्यासेन्जरमै विवेकसँग कुरा गर्छन् र सोच्दै नसोची पोखराबाट भैरहवाको टिकट लिन्छन् । भैरहवा ओर्लने बित्तिकै विवेक र अर्को एकजना नयाँ मानिसले रुद्रराजलाई रिसिभ गर्छन् । तर, उनीहरूले रुद्रराजलाई कुनै ऑफिसमा होइन, सीमापारि भारतको एउटा ठुलो होटलको हलमा लैजान्छन् । रुद्रराज अलमल पर्नु स्वाभाविक भएपनि रोजगारीको लोभभलादो अफले तिनलाई त्यहीँसम्म सजिलै

डोच्याउँछ । हलमा धेरै नेपाली युवा-युवतीहरू थिए । स्ट्रेजमा टाई-सुट लगाएको एउटा व्यक्ति ठुलठुलो स्वरमा चिच्याइ-चिच्याइ भाषण दिइरहेको थियो, 'आजको २ लाख भोलिको २ करोड हो । नोकरी गरेर कोही धनी बन्दैनन्, दास बनिन्छ । अब तपाईंहरू मालिक बन्ने हो ।' विभिन्न व्यक्तिहरू कोही आफूलाई डाक्टर बताउँथे कोही आफूलाई इन्जिनियर बताउँथे । उनीहरू पनि काम राम्रो छ भनी भनिरहेका थिए ।

रुद्रराजले कुरा बुझिहाले- यो कुनै जागिर होइन, यो त नेटवर्किङ धन्दा हो । उनी त्यहीँबाट निस्कन खोजे, तर ढोकामा उभिएका दुई जना बलिया हड्कट्टा मानिसले बाहिर जान दिएनन् । सभ्रम कार्यक्रम सकिनासाथ रुद्रराजलाई छेउको सानो कोठामा लगियो । त्यहाँ विवेक र कम्पनीका दुई जना 'सिनियर लिडर' पनि थिए । उनीहरूको अनुहारमा क्रूरता देखिन्थ्यो ।

यो व्यवसायमा जोडिन तुरुन्तै २ लाख रूपैयाँ बुझाउनुस् र आउने हप्ताभित्र आफ्ना ३ जना मिल्ने साथीहरूलाई यही बोलाउनुस् ।' उनीहरूले भने । रुद्रराजले 'म यो काम गर्दिन बरु तत्कालै घर फर्कन्छु' भने । तर, विवेकले रुद्रराजको भोला र मोबाइल खोस्यो ।

लिडरले फेरी धमक्याउँदै भन्यो, 'पैसा नतिरी र ३ जना मान्छे नबोलाई तिमी यहाँबाट जिउँदै जान सक्दैनौ । तिमी घर परिवारलाई तिमी कता छौ भने पनि थाहा हुनेछैन ।' रुद्रराजलाई रातभर भोकै, एउटा अँध्यारो कोठामा बन्धक बनाइयो । उनलाई अनेकौँ प्रलोभन र मानसिक यातना दिइयो ।उनीहरूले बुबालाई फोन गरेर अमेरिकाको भिसा लाग्यो, डिडै २ लाख आइपुग्ई गरिदिन भन भने ।' उनीहरूले रुद्रराजलाई बाध्यताको भूमरीमा पारे, रातको तीन बजिसकेको थियो । रुद्रराजले सोचे, 'म डराए

भने म जस्तै अरू ३ जना साथी पनि यो दलदलमा फस्छुन् ।' पहेँरदाराहरू निदाएको मौका छोपी रुद्रराज पिसाब गर्ने बहानाले कोठाबाट बाहिर निस्किए र कसैगरी होटल कम्पाउन्डबाट भाग्न सफल भए ।

नेपाल प्रहरीले यो कुरा थाहा पाउनु साथ भारतीय प्रहरीसँगको समन्वयमा रुद्रराजलाई त्यहीँबाट उद्धार गर्‍यो । नेटवर्किङ, मानिस बन्धक बनाउनेहरू पक्राउ परे । माथिको कथा काल्पनिक जस्तो लाग्ने पनि वास्तविकतासँग मेल खान्ने घटना हो । नेपालमा नेटवर्किङ व्यवसायलाई कानुनले पूर्णतया बन्देज लगाएको छ । यस्तो ठगी धन्दामा कुनै वस्तु वा सेवाको बिक्ती हुँदैन । खासमा एक जना व्यक्तिले २ वा ३ जना सदस्य बनाउनु पर्ने र त्यस्ता सदस्यहरूबाट उठाइएको रकम नै माथिल्लो तहका व्यक्तिहरूले दामासाहीमा बाँडेर लिने गर्छन् ।

कसरी फसाइन्छ त नेटवर्किङमा ?

बढ्दो बेरोजगारी र मंहीँका कारण धेरै युवाहरू आकर्षक रोजगारीको लोभमा पर्छ्न् । सस्तोमा सामान पाउने, विदेश भ्रमण गर्न पाइने, देश-विदेशका फाइभ स्टार होटलहरूमा सेमिनारमा जान पाइने लगायतका प्रलोभन देखाएर यसमा संगठित गर्ने गरिन्छ । तर यसमा लाग्नुका लागि पहिले नै मोटो रकम असुल्ने गरिन्छ ।

नेटवर्किङ धन्दा वा पिरामिड ठगीमा मानिसहरूलाई फसाउनका लागि ठाहरूले चलाखीपूर्ण र मनोवैज्ञानिक विधिको प्रयोग गर्छ्न् । ठाहरूले निम्न विधिको प्रयोग गर्छ्न् ।

पहिलो, मेहनत नगरी धनी बन्ने सपना देखाइन्छ । दोस्रो, आरामदायक जीवनशैलीको प्रदर्शन गरेर मानिसलाई ठगी पासोमा पारिन्छ । तेस्रो, बहुराष्ट्रिय कम्पनीमा जागिर लगाई दिने प्रलोभन दिइन्छ । चौथो, उनीहरूले गरेको सबै काम सक्कली

हो भन्ने दर्साउनका लागि नक्कली अन्तर्बार्ता लिइएको स्वाड रचिन्छ । पाँचौँ, एउटा निश्चित लक्ष्य देखाएर त्यहाँ पुगोमा शेयरको अंशधार बन्न पाउने बाचा गरिन्छ । छैटौँ, कमिसनको थोरै पैसा दिइन्छ र धेरै रकम आफैले कम्ल्याउने गरिन्छ ।

सातौँ, नाता सम्बन्धलाई प्रयोग गरेर ठगीको जालोलाई विस्तार गरिन्छ । यति गर्दागर्दै कसैले रुद्रराजलेभै त्यहाँबाट निस्कन चाहेमा शारीरिक र मनोवैज्ञानिक दबाब दिइन्छ । **नेटवर्किङ शोषणको चक्र** गैरकानुनी नेटवर्किङले एउटा निश्चित चक्रमा काम गर्छ । यसको मुख्य उद्देश्य नयाँ व्यक्तिबाट पैसा उठाउनु र उनीहरूलाई यो जालोमा फसाउनु नै हुन्छ । यसको चक्रमा सबै भन्दा पहिले सम्पर्क स्थापित गरी प्रलोभनमा पार्ने । त्यसपछि टाढा बोलाएर तत्तत व्यक्तिको सम्पर्क विच्छेद गर्ने । त्यसपछि तालिमका नाममा मानसिक दबाब दिने र उज्वल भविष्यको सपना देखाउने गरिन्छ । त्यसपछि लागानी र सदस्यताका नाममा बलजफती रकम असुली गर्ने गरिन्छ ।

यस चक्रमा चिनेजानेका साथी-भाइ, नातेदारहरूलाई सामाजिक सञ्जालमार्फत सम्पर्क गरिन्छ । कब्जामा राख्नका लागि प्रायः भारतीय सीमावर्ती सहरहरूमा बोलाइन्छ र त्यहाँ पुनासाथ मोबाइल खोल्ने, एक्लै हिँड्न नदिने र कडा निगरानीमा राख्ने काम गरिन्छ ।

नेटवर्किङ धन्दामा ठाहरूले नयाँ-नयाँ मानिसलाई फसाउनका लागि पैसा कमाउने त्यस्तो काल्पनिक र जाडुई कथा बुन्छ्न्, मार्नौ त्यो साकार भएमा जीवन नै सफल हुन्छ । र, यसलाई वास्तविक जस्तो देखाउन सेमिनारका नाममा टाई-सुट लगाएका मानिसलाई स्ट्रेजमा उतारिन्छ । उनीहरू नाटकमा

जस्तै अभिनय गर्दै भन्छन्, 'म पहिले सडकमा कवाडी उठाउँथेँ । भोकभोकै हिँड्थेँ । जब यो कम्पनीको काममा लागेँ, पजेरो चढ्ने भएँ । काठमाडौँमा आफ्नै घर लिएँ ।' खातामा लाखौँ रूपैयाँ जम्मा भएको मोबाइलमा नक्कली बैंक स्टेटमेन्ट देखाउँछन् ।

यस्तोमा अवकासप्राप्त समाजका प्रतिष्ठित व्यक्तिहरू पनि सहभागी हुन सक्छन् । अनि गठहरूले उनीहरूलाई नै देखाएर आफ्नो ठगी व्यवसायलाई फैलाउन यत्न गरिरहेका हुन्छन् । तर यस्तो धन्धाबारे प्रहरीले अनुसन्धान गर्न थालेमा वा पक्राउ गर्न थालेमा उनीहरू देखाउने ऑफिस समेत छोडेर कुलेलामा ठोक्छ्न् ।

के नेटवर्किङ कारोबार वैध हो त ?

नेटवर्किङ व्यवसाय एउटा ठगी धन्दा हो । नेपालमा यस प्रकारको 'पिरामिड' मा आधारित नेटवर्किङ व्यवसायलाई कानुनद्वारा पूर्ण प्रतिबन्ध लगाइएको छ । यसमा कुनै वास्तविक वस्तु वा सेवाको बिक्ती हुँदैन । एक जनाले २ वा ३ जना सदस्य थप्नुपर्ने र ती सदस्यहरूबाट उठाएको रकम माथिल्लो तहका व्यक्तिहरूले बाँडेर लिने गरिन्छ । नेपालको 'वस्तुको प्रत्यक्ष बिक्ती ऐन, २०७४' को दफा ११ ले पिरामिडमा आधारित व्यवसाय सञ्चालन गर्न पूर्ण प्रतिबन्ध लगाएको छ । मुलुकी अपराध संहिता २०७४: मा जबरजस्ती रकम असुल्ने र ठगी गर्ने कार्यमा संलग्न व्यक्तिलाई सात वर्षसम्म कैद र ७० हजार रूपैयाँसम्म जरिवाना हुने कानुनी व्यवस्था गरेको छ भने मानिसलाई बन्धक बनाउने कार्य आफैमा मुलुकी अपराध (संहिता) ऐन, २०७४ को भाग २ को परिच्छेद १७ मा अपहरण वा शरीर बन्धक सम्बन्धी विषय आकर्षित हुने कसुर हो ।

सुशासनका लागि राजनीतिक नेतृत्वमा जवाफदेहिता आवश्यक

पाटन । राज्य व्यवस्था तथा सुशासन समितिका सभापति हरि ढकालले सुशासन कायम गर्न राजनीतिक नेतृत्वमा सुधार र अनुशासन आवश्यक रहेको बताउनुभएको छ ।

गुड गभर्नेस प्रोटेक्सन फोरमले आइतबार ललितपुरमा आयोजना गरेको नेसनल गभर्नेस समिट’ को उद्घाटन समारोहलाई सम्बोधन गर्दै उहाँले शासनसत्ताको श्रोत नागरिक भएकाले आम नागरिकलाई केन्द्रविन्दुमा राखेर राज्य सञ्चालन गर्नुपर्ने बताउनुभयो ।

“पहुँचले जे पनि हुने अवस्थाले सुशासन कायम हुन सक्दैन,” उहाँले भन्नुभयो, “सुशासन कायम गर्ने जिम्मेवारी बोकेका पदाधिकारी र निकाय अनुशासणमा रहेनन् भने सुशासन कायम हुन सक्दैन ।”

उहाँले विधिको शासन र अनुशासनका आधारमा काम गर्न कानुन निर्माणको जिम्मेवारीमा रहेका जनप्रतिनिधिले ध्यान दिनुपर्ने तथा शासनसत्तामा रहेकालाई जिम्मेवार र जवाफदेही बनाउन नागरिक तहबाटै खबरदारी आवश्यक रहेको बताउनुभयो ।

राष्ट्रिय योजना आयोगका उपाध्यक्ष डा गुणाकर भट्टले २६औँ आवधिक योजनाले सुशासन, सामाजिक न्याय र समृद्धिलाई प्राथमिकता दिएको उल्लेख गर्दै उत्पादन र उत्पादकत्व विकासमा जोड दिनुपर्ने बताउनुभयो । जलवायु परिवर्तन, खाद्य सुक्ष्ता तथा जनशक्ति र प्रतिभा पलायनका समस्यालाई सम्बोधन गर्दै ‘डिजिटल’ सुशासन र अर्थतन्त्रलाई जोडेर दिगो विकास लक्ष्य हासिल गर्नुपर्ने उहाँको भनाइ थियो ।

गैरसरकारी संस्था महासङ्घका अध्यक्ष अर्जुन भट्टराईले डिजिटल सुशासनमा केन्द्रित सम्मेलन महत्वपूर्ण रहेको बताउँदै संशोधनको चरणमा रहेका २१० वटा ऐन निर्माणमा सम्बन्धित सरोकारवाला र जनताको प्रत्यक्ष सहभागिता आवश्यक रहेको बताउनुभयो । नीतिगत व्यवस्था तथा कानुन तर्जुमामा जनताको सहभागिता र अपनत्व सुनिश्चित नभएसम्म सुशासन कायम हुन नसक्ने उहाँले बताउनुभयो । रासस

काठमाण्डु । शिक्षा तथा खेलकुद मन्त्रालयले लामो समयदेखि थाती रहेका शिक्षा र खेलकुद क्षेत्रका विवाद, माग र नीतिगत समस्यालाई वार्ता तथा संवादमार्फत समाधान गर्ने प्रयासलाई तीव्र बनाएको छ ।

शिक्षामन्त्री समित्त पोखरेलले जिम्मेवारी सम्हालेदेखि नै शिक्षा क्षेत्रमा विद्यमान नीतिगत तथा प्रणालीगत समस्याको पहिचान गर्दै तिनको दीर्घकालीन समाधान खोज्ने पहल अघि बढाउनुभएको छ । व्यक्तिगत वा संस्थागत रूपमा आउने समस्याको तत्कालीन समाधानभन्दा नीतिगत रूपमा सम्बोधन गर्नुपर्ने मान्यताका साथ मन्त्रालयले सरोकारवालासँग छलफल र संवादलाई प्राथमिकता दिएको छ ।

पछिल्ला केही सातामा डा गोविन्द केसीको अनसन, इन्र्न चिकित्सकको आन्दोलन, शैक्षिक परामर्श संस्था तथा विदेशी विश्वविद्यालयबाट सम्बन्धन लिएर कार्यक्रम सञ्चालन गरिरहेका कलेजका समस्यालगायत विषयमा नीतिगत समाधान खोज्ने काम अघि बढेको छ ।

शिक्षा नियमावलीदेखि नयाा शिक्षा ऐनसम्म

शिक्षा नियमावलीको नवौँ संशोधनमा रहेका समस्या समाधान गर्न शिक्षा (दसौँ संशोधन) नियमावली, २०८३ ल्याइएको छ । शिक्षामन्त्रीले पदभार सम्हालेको १०० दिनभित्रै उक्त नियमावली ल्याइएको छ ।

दशौँका पुरानो शिक्षा ऐनलाई संशोधन गरी नयाँ ऐन ल्याउने तयारीसमेत भइरहेको छ । ऐनको मस्यौदा अहिले छलफलको क्रममा रहेको मन्त्रालयले जनाएको छ । यस अवधिमा विदेशी शैक्षिक कार्यक्रम (सञ्चालन तथा नियमन) नियमावली, २०८३ तथा शैक्षिक परामर्श, भाषा शिक्षण तथा तयारी कक्षा (सञ्चालन तथा व्यवस्थापन)सम्बन्धी नियमावलीलगायतका कानुनी तथा नीतिगत व्यवस्था अघि बढाइएको छ ।

मन्त्रालयले शिक्षा क्षेत्रमा रहेका समस्यालाई सम्बन्धित सरोकारवालासँग छलफल गरी सहमतिका आधारमा समाधान गर्ने प्रयासलाई निरन्तरता दिएको छ ।

डा केसीसँग सात बुदे सहमति

पछिल्लोसँग सरकारले डा गोविन्द केसीसँग सात बुँदे सहमति गरेपछि उहाँले ११ दिनदेखि जारी अनसन अन्त्य गर्नुभएको थियो । साउन १३ गतेदेखि अनसनरत डा केसीसँग भएको सहमतिअनुसार कैलालीको गेटास्थित सहिद दशरथ चन्द स्वास्थ्य विज्ञान विश्वविद्यालयमा कम्तीमा ३०० शय्याको शिक्षण अस्पताल

सञ्चालन गर्ने प्रक्रिया अघि बढाइएको मन्त्रालयले जनाएको छ ।

एमबीबीएसलगायत अन्य शैक्षिक कार्यक्रम सञ्चालनका लागि आवश्यक प्राध्यापक, प्राविधिक जनशक्ति तथा पूर्वाधार व्यवस्थापनको कामभमेत सुरु भएको बताइएको छ । डा केसीसँगको सहमतिपछि मन्त्रालयले इन्र्न चिकित्सकको आन्दोलन समाधानका लागि पनि सक्रिय पहल गरेको थियो । साउन २० गते मन्त्रीको निर्देशनमा चिकित्सा शिक्षा आयोगका उपाध्यक्षसहित मन्त्रालयको टोली आन्दोलनस्थल पुगेर आन्दोलनरत पक्षसँग प्रत्यक्ष संवाद गरेको थियो ।

त्यस्तै, साउन २१ गते मन्त्रालयले श्वेतपत्र सार्वजनिक गर्दै आन्दोलनरत चिकित्सकलाई वार्ता र संवादमार्फत समस्या समाधान गर्न अपिल गरेको थियो । त्यसको भोलिपल्ट साउन २२ गते अनसनरत डिल्ली हरिजनसँग पाँच बुदे सहमति भएपछि उहाँले पनि अनसन अन्त्य गर्नुभएको थियो ।

इन्टर्न चिकित्सकलाई ५० प्रतिशत निर्वाह भताको प्रस्ताव

सहमतिअनुसार एमबीबीएस, बीडीएसलगायत एकवर्षे इन्टर्नसीप कार्यक्रममा अध्ययनरत विद्यार्थीलाई स्वास्थ्य सेवाको आठौँ तहको प्रारम्भिक तलब स्केलको ५० प्रतिशत बराबर

निर्वाह भत्ता उपलब्ध गराउने विषयमा साउन २८ गते विस्तृत छलफल हुने भएको छ । उक्त छलफलमा शिक्षा तथा खेलकुद मन्त्रालय, चिकित्सा शिक्षा आयोग, विभिन्न विश्वविद्यालय, निजी मेडिकल तथा डेन्टल कलेजका प्रतिनिधि तथा आन्दोलनरत इन्र्न चिकित्सक सहभागी हुनेछन् । छलफलबाट प्राप्त निष्कर्षलाई चिकित्सा शिक्षा आयोगको बैठकमा प्रस्तावका रूपमा प्रस्तुत गरिने सहमति भएको छ । त्यसैगरी राष्ट्रिय चिकित्सा शिक्षा ऐन, २०७५ बमोजिम आयोगको बैठकमा ‘स्टाइपेन्ड अभियान’का प्रतिनिधिलाई अनिवार्य रूपमा सहभागी गराउने विषयमा पनि सोही दिन छलफल गरिने भएको छ ।

इन्र्न चिकित्सकको निर्वाह भत्तासम्बन्धी विषय भने केही महिनाअघिदेखि नै मन्त्रालयको प्राथमिकतामा रहेको थियो । वैशाख १ गते आन्दोलनरत पक्षले आफ्ना माग शिक्षामन्त्रीसमक्ष राखेपछि वैशाख ७ गते मन्त्रीको संयोजकत्वमा विश्वविद्यालयका उपकुलपति, चिकित्सा शिक्षा आयोगका उपाध्यक्ष तथा अन्य सरोकारवालाको बैठक बसेको थियो ।

बैठकले सुभाब दिन कार्यदल गठन गरेको थियो । कार्यदलले वैशाख ३० गते बुझाएको प्रतिवेदनमा एमबीबीएस तथा बीडीएस इन्टर्नसीप चिकित्सा शिक्षाको अभिन अड्का भएकाले विषय भने केही महिनाअघिदेखि नै मन्त्रालयको प्राथमिकतामा रहेको थियो । वैशाख १ गते आन्दोलनरत पक्षले आफ्ना माग शिक्षामन्त्रीसमक्ष राखेपछि वैशाख ७ गते मन्त्रीको संयोजकत्वमा विश्वविद्यालयका उपकुलपति, चिकित्सा शिक्षा आयोगका उपाध्यक्ष तथा अन्य सरोकारवालाको बैठक बसेको थियो ।

बैठकले सुभाब दिन कार्यदल गठन गरेको थियो । कार्यदलले वैशाख ३० गते बुझाएको प्रतिवेदनमा एमबीबीएस तथा बीडीएस इन्टर्नसीप चिकित्सा शिक्षाको अभिन अड्का भएकाले

त्रिभुवन विश्वविद्यालयमा उपकुलपति नियुक्त भए पनि शिक्षाध्यक्ष र रजिस्ट्रारलगायत अन्य पदाधिकारी नियुक्त हुन बाँकी छन् । काठमाडौँ विश्वविद्यालयमा पनि पदाधिकारी छनोट प्रक्रिया जारी रहेकाले केही नीतिगत निर्णय कार्यान्वयनमा समय लाग्ने मन्त्रालयले स्पष्ट गरेको छ ।

परीक्षा प्रणाली सुधार

हालै सार्वजनिक भएको एमबीबीएस प्रथम वर्षको प्रश्नपत्र चुहावट प्रकरणमा मन्त्रालयले तत्काल हस्तक्षेप गरेको जनाएको छ । मन्त्रीको निर्देशनपछि सम्बन्धित निकायले २४ घण्टाभित्रै आरोपितलाई नियन्त्रणमा लिएर कानुनी प्रक्रियामा ल्याएको थियो । घटनापछि परीक्षा प्रणालीलाई थप सुरक्षित, पारदर्शी र प्रविधिमैत्री बनाउने विषयमा गृहकार्य अघि बढाइएको बताइएको छ ।

यसैबीच विद्यार्थीले उठाएका एमबीबीएस कार्यक्रमको ब्यारिएर प्रणाली, अतिरिक्त शुल्क फिर्ता तथा पारदर्शी शुल्क निर्धारणलगायतका विषयमा पनि मन्त्रालयको सचिवालयमार्फत निरन्तर संवाद भइरहेको मन्त्रालयले जनाएको छ ।

संवादलाई पहिलो प्राथमिकता

शिक्षामन्त्री पोखरेलले मन्त्रालयले आन्दोलनलाई अन्तिम विकल्पका रूपमा नभई संवादलाई पहिलो प्राथमिकतामा राखेर काम गरिरहेको बताउनुभएको छ ।

उहाँका अनुसार शिक्षा तथा चिकित्सा शिक्षा क्षेत्रमा वर्षौंदेखि थुप्रिएका समस्या एकैपटक समाधान गर्न सम्भव नभए पनि क्रमिक रूपमा नीतिगत तथा संरचनागत सुधारका काम अघि बढिरहेका छन् ।

कानुनी जटिलता, नीतिगत अस्पष्टता र विभिन्न निकायबीचको समन्वय अभावका कारण कतिपय निर्णय कार्यान्वयनमा ढिलाइ हुँदै आएको मन्त्रालयले जनाएको छ । अहिले अन्तर्मन्त्रालय समन्वय, सरोकारवालासँग नियमित छलफल तथा सचिवालयको सक्रिय पहलमार्फत ती समस्या समाधान गर्ने प्रयास भइरहेको छ ।

पछिल्लो समय शिक्षामन्त्री पोखरेलले विश्वविद्यालयका पदाधिकारी, सामुदायिक विद्यालयका प्रधानाध्यापक, शैक्षिक परामर्श संस्थाका प्रतिनिधि, मानसिक स्वास्थ्य क्षेत्रका विज्ञ, सञ्चारमाध्यमका प्रमुख, शिक्षा बिटका पत्रकार तथा विभिन्न राजनीतिक दलका प्रतिनिधिसँग छुट्टाछुट्टै छलफल गर्दै शिक्षा सुधारका एजेन्डामा सुभाब सङ्कलन गरिरहनुभएको छ । मन्त्रालयले शिक्षा तथा खेलकुद क्षेत्रका समस्या वार्ता, संवाद र सहमतिका माध्यमबाट समाधान गर्दै नीतिगत तथा संरचनागत सुधारलाई निरन्तरता दिने प्रतिबद्धता जनाएको छ । रासस

सार्वजनिक पदाधिकारीको पदमुक्तिसम्बन्धी विशेष व्यवस्था अध्यादेश-२०८३ मार्फत विभिन्न निकायका पदाधिकारी स्वतः पदमुक्त भएपछि केही समय काम प्रभावित भए पनि रिक्त पदपूर्तिका लागि नयाँ कार्यवीधि बनाएर पारदर्शी र निष्पक्ष नियुक्ति प्रक्रिया अघि बढाइएको छ ।

सरकारलाई जिम्मेवार बनाउने गरी प्रमुख प्रतिपक्षीको भूमिका निर्वाह गरिरहेका छौँ: सभापति थापा

पाटन । नेपाली कांग्रेसका सभापति गगनकुमार थापाले सरकारलाई जिम्मेवार बनाउने गरी प्रमुख प्रतिपक्षीको भूमिका निर्वाह गरिरहेका बताउनुभएको छ ।

पाटीको केन्द्रीय कार्यालयमा आइतबारदेखि सुरु भएको केन्द्रीय समितिको बैठकलाई सम्बोधन गर्दै सभापति थापाले नेपाली कांग्रेस प्रमुख प्रतिपक्षी भएकाले सरकारमाथि प्रश्न गर्ने आफूहरूको जिम्मेवारी भएको बताउनुभयो ।

“जब राष्ट्रिय मुद्दाहरूमा आउँछौं, जहाँ सरकारसँग सबैभन्दा गम्भिर हुन्छ, त्यो बेलामा सबैभन्दा अगाडि प्रमुख प्रतिपक्षी दल सर्नुपर्छ, सँगसँगै हाम्रो अर्को जिम्मेवारी पनि छ, हामी प्रतिपक्ष हौं, त्यसैले सरकारमाथि प्रश्न गर्ने हाम्रो जिम्मेवारी हो, तीन

दल मिलेर सरकार बनाऔँभन्दा हामीले प्रतिपक्षीवहीन प्रदेश सरकारको अस्वीकार गरेका हौं”, सभापति थापाले भन्नुभयो । सभापति थापाले नेपाली कांग्रेस पार्टीभित्र सम्पन्न भएको विशेष महाधिवेशन पूर्ण रूपमा विधानसम्मत, आवश्यक र औचित्यपूर्ण थियो भन्नुभयो ।

“महाधिवेशन सफलतापूर्वक सम्पन्न भएपछि यसले एउटा स्पष्ट निष्कर्ष निकालेको थियो, सोही निष्कर्ष र परिणामलाई लिएर हामी निर्वाचन आयोगमा उपस्थित भयौं, निर्वाचन आयोगले नेपालको प्रचलित कानुन, निर्वाचनसम्बन्धी नियमहरू र आफ्नै आन्तरिक प्रशासनिक व्यवस्थाअनुसार पार्टीको महाधिवेशनबाट आएको नतिजालाई अध्ययन

रहेको छ ।”

राष्ट्रपति पौडेलले राज्यको नीतिनिर्माण र निर्णयक तहमा आदिवासी जनजातिको अर्थपूर्ण सहभागिता सुनिश्चित गर्नु सरकारको दायित्व भएको भन्दै पछिल्लो तथ्याङ्कअनुसार स्थानीय तहमा आदिवासी जनजातिको प्रतिनिधित्व उत्साहजनक रूपमा ३६.८ प्रतिशत रहेको स्पष्ट पार्नुभयो ।

उहाँले नेपाल अन्तर्राष्ट्रिय मञ्चमा पनि आदिवासी अधिकारको पक्षमा उभिएको उल्लेख गर्दै नेपाल आदिवासी जनजातिको अधिकार सुनिश्चित गर्ने अन्तरराष्ट्रिय महासन्धि ‘आइएलओ महासन्धि नं. १६९’ अनुमोदन गर्ने दक्षिण

गयौँ । आयोगले उक्त परिणामलाई आधिकारिक रूपमा स्वीकार गर्दै बुझ्यो र सोहीअनुसार पार्टीको विवरण अद्यावधिक गर्‍यो । यससँगै निर्वाचन आयोगको प्रक्रिया पूरा भयो”, सभापति थापाले भन्नुभयो ।

थापाले महाधिवेशनको प्रक्रिया र परिणामलाई लिएर पार्टीका केही साथीहरूले पूर्ण असहमति व्यक्त गर्नुभएको विषय पुनः अदालतमा प्रवेश गरेको भन्दै यसले थप प्रष्ट पार्ने बताउनुभयो ।

“आयोगको निर्णयमाथि उठेका केही प्रश्नहरूमाथि पुनः एकपटक छलफल होस् भन्ने मनसायका साथ यो विषय पुनः अदालतको प्रक्रियामा पुगेको हो”, उहाँले भन्नुभयो ।

सभापति थापाले १५औँ महाधिवेशनलाई निष्पक्ष बनाउन अग्रजहरूको सम्मान र सबै साथीहरूलाई समान अधिकार दिइनेछ भन्ने जानकारी गराउनुभयो । उहाँले दबाबमा नपर्ने, पुराना र नयाँ पुस्ताका साथै सबै समावेशी समुदायलाई समेटेर स्व्ख चिन्हप्रति प्रतिवद्ध रही पार्टी एकजुट बनाउनुपर्छ भन्नेमा जोड दिनुभयो । रासस

रुपन्देही । राष्ट्रिय स्वतन्त्र पार्टी (रास्वपा) का महामन्त्री विपिनकुमार आचार्यले मुलुकमा लामो समयदेखि थुप्रिएको बेथिति अन्त्य गर्दै दिगो परिवर्तनका लागि सरकारलाई समय र नागरिकको निरन्तर साथ आवश्यक रहेको बताउनुभएको छ ।

रास्वपा रुपन्देहीले आइतबार भैरहवामा आयोजना गरेको पदस्थापना, पार्टी प्रवेश तथा सम्मान कार्यक्रममा महामन्त्री आचार्यले चार महिनाको अवधिमै सरकारको सम्पूर्ण कामको मूल्याङ्कन गर्नुभन्दा सुधारका प्रयासलाई निरन्तरता दिनुपर्ने बताउनुभयो । उहाँले देश निर्माणका लागि तत्काल परिणाम खोज्नेभन्दा दीर्घकालीन आधार तयार गर्नुपर्नेमा जोड दिनुभयो ।

“छतीस वर्षदेखि निष्पक्ष भएको व्यवस्था चार महिनामै परिवर्तन हुन्छ भन्ने हुँदैन । छिटो परिणाम देखाउने नाममा गरिएको काम दिगो नहुन सक्छ । देश बलियो बनाउने आधार तयार गर्न समय लाग्छ”, महामन्त्री आचार्यले भन्नुभयो ।

महामन्त्री आचार्यले रास्वपा तथा सरकारका काममा कमजोरी

देखिए खुलेर प्रश्न गर्न नागरिकलाई अग्रह गर्नुभयो । नागरिकको प्रश्न र खबरदारीलाई आफूहरूले सकारात्मक रूपमा लिने उल्लेख गर्दै उहाँले त्यस्ता प्रश्नले पार्टीलाई थप जिम्मेवार र बलियो बनाउने बताउनुभयो । “हामीले गलत काम गर्यौं भने प्रश्न गर्न नहिचकिचाउनुहोस् । तपाईंहरूको प्रश्नले हामीलाई सच्याउने र बलियो बनाउने काम गर्छ”, उहाँले भन्नुभयो ।

सरकाप्रति नागरिकले गरिरहेको खबरदारीलाई चिरोधका रूपमा मात्र बुझ्न नहुने महामन्त्री आचार्यले बताउनुभयो । सरकारसँग नागरिकको अपेक्षा धेरै भएकाले प्रश्न र आलोचना भइरहेको उहाँको भनाइ थियो ।

संयुक्त राष्ट्रसङ्घीय घोषणापत्र र जैविक विविधता महासन्धिप्रति हाम्रो पूर्ण प्रतिबद्धता रहेको छ । यी अन्तरराष्ट्रिय दस्तावेजहरूले आदिवासीको अधिकार र सांस्कृतिक स्वायत्ततालाई मान्यता दिएको छ ।” राष्ट्रपति पौडेलले सङ्घीय लोकतान्त्रिक गणतन्त्रको स्थापनापछि नै आदिवासी जनजातिको हक, हितको संरक्षण र संवर्द्धनका लागि संविधानमा ‘आदिवासी जनजाति आयोग’ को व्यवस्था गरिएको बताउँदै भन्नुभयो, “यो संवैधानिक निकायले आदिवासीहरूको गौरवमय इतिहास, भाषा र संस्कृतिको रक्षा गर्दै उनीहरूको सशक्तीकरणमा काम गरिरहेको छ र यसले अझै प्रभावकारी ढङ्गले भूमिका निर्वाह गर्नेछ भन्ने मैले विश्वास लिएको छु ।”

उहाँले नेपालको दक्षिणी समथर भूभाग, तराई-मधेसको विकास र त्यहाँ रहेका आदिवासी समुदायको न्याय र अधिकारबिना समृद्ध नेपाल सम्भव नभएको उल्लेख गर्दै भन्नुभयो, “विगतमा भएका द्वन्द्व र असन्तुष्टिहरूलाई लोकतान्त्रिक संवाद र संवैधानिक प्रक्रियामार्फत हल गर्दै दिगो शान्ति र सामाजिक सबै समुदायबीचको आपसी सद्भाव र एकताले नै राष्ट्रिय अखण्डतालाई बलियो बनाउँछ । लोकतन्त्रमा मात्रै सबै जात, जाति तथा पिछ्छिइएको समुदायको हक, अधिकार सुनिश्चित हुन्छ भन्ने हामीले कहिल्यै बिर्सन हुन ।”

राष्ट्रपति पौडेलले आदिवासी जनजातिमा रहेको परम्परागत ज्ञान, सीप र प्रविधिलाई व्यावसायिक रूपान्तरण गरी उनीहरूको आर्थिक सशक्तीकरण गर्नु आजको आवश्यकता भएको छ । रासस

सबै समुदायको अधिकार सुनिश्चित गर्नुपर्नेमा संयोजक प्रचण्डको जोड

काठमाण्डु । नेपाली कम्युनिष्ट पार्टीका संयोजक पुष्पकमल दाहाल ‘प्रचण्ड’ले

सबै समुदायको न्यायपूर्ण प्रतिनिधित्व र सम्मानपूर्ण सहभागिताबाट मात्र समावेशी लोकतन्त्र, सामाजिक न्याय र सुदृढ राष्ट्र निर्माण गर्न सकिने बताउनुभएको छ ।

विश्व आदिवासी दिवसका अवसरमा जारी गर्नुभएको शुभकामना सन्देशमा उहाँले विविधताको सम्मान र

समान अधिकारबिना राष्ट्रिय एकता बलियो हुन नसक्ने बताउनुभएको छ ।

संयोजक दाहालले जनसंघर्षबाट प्राप्त समावेशी, समानुपातिक तथा सहभागितामूलक अधिकारको रक्षा गर्दै बाँकी अधिकार प्राप्तिको सङ्घर्षलाई अफ्र सशक्त बनाउनु आजको आवश्यकता भएको बताउनुभएको छ । रासस

तीनबुँदे सहमतिअनुसार कर्णालीमा मन्त्रिपरिषद् विस्तार हुँदै

कर्णाली । कर्णाली प्रदेशका मुख्यमन्त्री मङ्गलबहादुर शाहीले चौँदे मन्त्रिपरिषद् विस्तार हुने बताउनुभएको छ ।

नेपाल कम्युनिष्ट पार्टी (एमाले) र नेपाली कम्युनिष्ट पार्टी (नेकपा) बीच भएको तीनबुँदे सहमतिअनुसार मन्त्रिपरिषद् गठन हुने बताउनुभयो ।

रासससँगको सङ्क्षिप्त कुराकानीमा मुख्यमन्त्री शाहीले मन्त्रिपरिषद् विस्तारबारे प्रदेशमा छलफल जारी रहेको र सहमतिको चरणमा आफूहरू पुगेको बताउनुभयो । उहाँले भन्नुभयो, “केही दिनमा मन्त्रिपरिषद्ले पूर्णता पाउँछ ।”रासस

आइ सान सुकीको रिहाइसम्बन्धी आसियानको आह्वान म्यानमाद्वारा अस्वीकार

एएफपी । म्यानमाको सैन्य समर्थित सरकारले नजरबन्दमा रहेकी पूर्वनेतृ आइ सान सुकीको पूर्ण तथा निःशर्त रिहाइका लागि दक्षिणपूर्वी एसियाली राष्ट्रहरूको सञ्चन (आसियान)ले गरेको आव्हान अस्वीकार गरेको छ ।

म्यानमाको विदेश मन्त्रालयले आसियानको विशेष दूतको आवश्यकता पनि नरहेको जनाएको छ । राष्ट्रपति मिन आइ हलाइङले सन् २०२१ मा सुकी नेतृत्वको निर्वाचित सरकारबाट सत्ता कब्जा गरेपछि म्यानमाले आसियानसँग सम्बन्ध सुधार गर्ने प्रयास गर्दै आएको छ ।

आसियानले सन् २०२१ मा म्यानमामा हिंसा अन्त्य गरी सम्बन्धित पक्षबीच संवाद सुरु गराउने उद्देश्यले पाँचबुँदे सहमति गरेको थियो । विशेष दूतमार्फत उक्त सहमति कार्यान्वयन गराउने प्रयास भए पनि त्यसको प्रभावकारी कार्यान्वयन हुन

नसकेको भन्दै मिन आइ हलाइङलाई आसियानका उच्चस्तरीय बैठकमा सहभागी हुन रोक लगाइएको छ ।

यसैबीच, म्यानमा सरकारले गत साता अन्तरराष्ट्रिय रेडक्रस समितिका प्रतिनिधिलाई सुकीसँग भेट गर्न अनुमति दिएको थियो । सन् २०२१ मा नजरबन्दमा राखिएयता कुनै स्वतन्त्र अन्तरराष्ट्रिय मानवीय संस्थाका प्रतिनिधिले सुकीलाई भेटेको यो पहिलो ज्ञात घटना हो ।

एकासी वर्षीया सुकीले राजधानी नेपितावमा अज्ञात स्थानमा घरमै नजरबन्दको सजाय भोगिरहनुभएको छ । उहाँमाथिका मुद्दा राजनीतिक उद्देश्यबाट प्रेरित रहेको उहाँका समर्थक तथा मानवअधिकारवादी संस्थाहरूले बताउँदै आएका छन् ।

आसियानको वर्तमान अध्यक्ष फिलिपिन्सले शुक्रबारको

बैठकपछि म्यानमामा संवाद र मेलमिलापको प्रयासलाई स्वागत गर्दै राजनीतिक बन्दीलाई थप पहुँच दिन आग्रह गरेको थियो । फिलिपिन्सले सुकीको पूर्ण तथा निःशर्त रिहाइको माग पनि दोहोर्याएको थियो ।

म्यानमाको विदेश मन्त्रालयले शनिबार जारी गरेको विज्ञप्तिमा भने सरकारले मानवीय आधारमा सुकीको सजाय घटाएको भए पनि पूर्ण तथा निःशर्त रिहाइ कानुनअनुसार मात्र हुने बताएको छ ।

विज्ञप्तिमा आसियानका वर्तमान विशेष दूत तथा फिलिपिन्सका विदेशमन्त्री मारिया थेरेसा लाजारोसँग सहकार्य जारी राख्ने उल्लेख गर्दै आगामी जनवरी १ देखि सिङ्गापुरले आसियानको अध्यक्षता सम्हालेपछि पनि विशेष दूतको आवश्यकता नरहेको सङ्केत गरिएको छ ।

म्यानमा सरकारले हाल जनताको वास्तविक इच्छाअनुसार बहुदलीय निर्वाचनबाट सरकार गठन भएको दाबी गरेको छ । तर आलोचकहरूले गत डिसेम्बर र जनवरीमा भएको निर्वाचनलाई नागरिक शासन पुनःस्थापनाको नाममा सेनाको सत्ता नियन्त्रणलाई वैधता दिने प्रयासका रूपमा आलोचना गरेका छन् ।

सन् २०२१ मा सत्ता कब्जा गरेपछि म्यानमामा सैन्य शासनविरुद्ध सशस्त्र विद्रोह र द्वन्द्व जारी छ ।

टर्की-साउदी-पाकिस्तान रक्षा सम्झौता विस्तारको तयारी

एएफपी । टर्कीले क्षेत्रीय स्थिरता कायम गर्ने उद्देश्यले साउदी अरब र पाकिस्तानसँग गरेको संयुक्त रक्षा सम्झौतामा इजिप्ट पनि सहभागी हुने अपेक्षा गरेको छ ।

टर्कीका विदेशमन्त्री हाकान फिदानले शनिबार इजिप्टलाई सबै विषयमा स्वाभाविक साभेदार भन्दै आगामी चरणमा उक्त देश पनि सम्झौतामा सहभागी हुने विश्वास व्यक्त गर्नुभएको हो ।

साउदी अरब, टर्की र पाकिस्तानले शुक्रबार 'भक्का संयुक्त रक्षा सम्झौता'मा हस्ताक्षर गरेका थिए । सम्झौताअनुसार कुनै एक सदस्य राष्ट्रमाथिको आक्रमणलाई सबै सदस्य राष्ट्रमाथिको आक्रमणका रूपमा लिइनेछ । यसको उद्देश्य तीन देशबीच सामूहिक प्रतिरोध क्षमता सुदृढ गर्नु रहेको पाकिस्तानको विदेश मन्त्रालयले जनाएको छ । सरकारी समाचार संस्था अनादोलुसँगको अन्तर्वार्तामा फिदानले सम्झौता कुनै निश्चित

देशलाई लक्षित गरेर नगरिएको बताउनुभयो । सम्झौतामा कुनै साभ्ना खतराको लिखित रूपमा उल्लेख नगरिएको उहाँले स्पष्ट पार्नुभयो ।

फिदानले सम्झौतामा इजिप्टको सहभागिताका लागि केही प्राविधिक विषय टुङ्ग्याउन बाँकी रहेको बताउँदै ती विषय कार्यान्वयनमा आएपछि इजिप्ट सहभागी हुनुपर्ने कुनै कारण नरहेको उल्लेख गर्नुभयो ।

उहाँले सम्झौतालाई मध्यपूर्वमा दीर्घकालीन स्थिरता कायम गर्ने दिशामा महत्वपूर्ण कदमका रूपमा व्याख्या गर्दै भविष्यमा गठबन्धनमा अन्य देशलाई पनि सहभागी गराउनुपर्ने बताउनुभयो ।

अमेरिका र इरानबीच जारी युद्धका कारण मध्यपूर्वको सुरक्षा अवस्था तनावपूर्ण रहेका बेला तीन देशबीच रक्षा सम्झौता भएको हो । युद्धका कारण छिमेकी मुलुकहरू पनि प्रभावित भएका छन् भने होर्मुज जलसन्धि र लाल सागरमार्फत हुने समुद्री यातायातमा समेत अवरोध पुगेको छ ।

साउदीको लाल सागर तटस्थित रिफाइनरीमा आक्रमण गरेको हुथीको दाबी

एएफपी । साउदी अरबको लालसागर तटस्थित जिजानमा रहेको तेल प्रशोधन केन्द्रमा डोन आक्रमण गरेको यमनका हुथी विद्रोहीले आइतबार दाबी गरेका छन् । साउदी अरबले उक्त रिफाइनरीमा लागेको आगो नियन्त्रणमा लिएको जानकारी दिएलगत्तै हुथी समूहले आक्रमणको दाबी गरेको हो ।

हुथी विद्रोही समूहका सैन्य प्रवक्ता याह्या सारीले जिजानस्थित साउदी आरामको रिफाइनरीलाई ड्रोनमार्फत लक्षित गरिएको बताउनुभयो । उत्तरपश्चिमी यमनमा साउदी ड्रोनको घुसपैठको जवाफमा उक्त कारबाही गरिएको उहाँको दाबी छ ।

साउदी अरबको ऊर्जा मन्त्रालयले यसअघि जिजानस्थित रिफाइनरीको एक केन्द्रमा आइतबार बिहान आगलागी भएको र औद्योगिक सुरक्षा तथा अभिनियन्त्रण टोलीले आगो नियन्त्रणमा लिएको जनाएको थियो । घटनामा कोही पनि घाइते नभएको मन्त्रालयले जनाएको छ । आगलागीको कारण भने

खुलाइएको छैन । हुथी विद्रोहीले गत जुलाईमा पनि सोही रिफाइनरीलाई लक्षित गरेको दाबी गरेका थिए । साउदी अरब अन्तरराष्ट्रिय रूपमा मान्यता प्राप्त यमनी सरकारको समर्थनमा एक दशकभन्दा बढी समयदेखि यमनको गृहयुद्धमा संलग्न छ । सन् २०२२ मा भएको युद्धविरामपछि तुलनात्मक रूपमा शान्त रहेको द्वन्द्व पछिल्लो समय पुनः तनावपूर्ण बनेको छ । हुथी विद्रोहीले यमनको राजधानी सानासहित देशको दुलो भूभाग नियन्त्रणमा राखेका छन् । समूहले लाल सागरमा आवतजावत गर्ने जहाज तथा साउदी अरबका तेलसम्बन्धी पूर्वाधारलाई पनि निसाना बनाउँदै आएको छ । लालसागरमा जहाज आवतजावत र साउदी तेल पूर्वाधारमाथिको जोखिम मध्यपूर्वमा बढ्दो क्षेत्रीय तनावबीच देखिएको हो । यसैबीच, 'स्ट्रेट अफ होर्मुज'को सुरक्षालाई लिएर इरान र अमेरिकाबीच पनि तनाव जारी रहेको एएफपीले जनाएको छ ।

डहेलो फैलिएपछि इन्डोनेसियाको राष्ट्रिय निकुञ्ज बन्द

एएफपी । इन्डोनेसियाको पूर्वी जाभामा रहेको ब्रोमो टेङ्गर सेमुर राष्ट्रिय निकुञ्जमा करिब एक सातादेखि डहेलो फैलिएपछि अधिकारीहरूले राष्ट्रिय निकुञ्जमा पर्यटकको प्रवेशमा रोक लगाएका छन् ।

माउन्ट ब्रोमो नजिकै रहेको उक्त राष्ट्रिय निकुञ्जमा सोमबारदेखि डहेलोले हालसम्म करिब १७६ हेक्टर क्षेत्रफलमा क्षति पुयाएको राष्ट्रिय विपद् न्यूनीकरण एजेन्सीले जनाएको छ ।

एजेन्सीका प्रवक्ता अब्दुल मुहारीका अनुसार डहेलोक कारण हालसम्म मानवीय क्षति वा सम्पत्तिमा क्षति भएको विवरण प्राप्त भएको छैन । आगलागी नियन्त्रणका लागि दुईवटा पानी बम प्रहार गर्ने हेलिकप्टर परिचालन गरिएको छ ।

भिरालो भूभाग र तीव्र हावाका कारण जमिनबाट पुन कठिन क्षेत्रमा आगो निभाउन

हवाई उद्धार तथा अभिन नियन्त्रण अभियान सञ्चालन गरिएको प्रवक्ता मुहारीले बताउनुभयो ।

यसअघि सन् २०२३ मा माउन्ट ब्रोमो क्षेत्रमा लागेको डहेलोले ५०० हेक्टरभन्दा बढी वन क्षेत्र जलेर नष्ट भएको थियो । विवाहपूर्वको तस्बिर खिच्ने क्रममा एक जोडीले आगो बाल्दा उक्त डहेलो फैलिएको थियो ।

इन्डोनेसियामा यस वर्ष सुख्खा मौसम अझ तीव्र र लामो हुने

अनुमान गरिएको छ । मौसम विज्ञान, जलवायु तथा भूभौतिकी एजेन्सी (बीएफकेजी)का अनुसार एल निनो मौसमी घटनाका कारण देशमा डहेलो र खडेरीको जोखिम बढ्न सक्छ ।

यस वर्षको पहिलो छ महिनामा इन्डोनेसियामा एक लाख सात हजार हेक्टरभन्दा बढी क्षेत्रफल डहेलोबाट प्रभावित भएको बताइएको छ । यो सन् २०२३ को सोही अवधिमा डहेलोबाट प्रभावित क्षेत्रफलभन्दा करिब दोब्बर हो ।

आणविक नीतिमा पुनर्विचारको सङ्केतपछि जापानमा चिन्ता

एएफपी । जापानले सन् १९४५ को आणविक बम आक्रमणको वार्षिकोत्सव मनाइरहेका बेला देशको लामो समयदेखिको शान्तिवादी नीतिमाथि चुनौती देखिएपछि आणविक हतियारसम्बन्धी बहसले शान्तिवादी पक्षधरलाई चिन्तित बनाएको छ ।

जापानको संविधानले युद्ध र सैन्य शक्तिको प्रयोग त्यागेको छ । साथै, जापानले दशकौँदेखि आणविक हतियार नराख्ने, उत्पादन नगर्ने र आफ्नो भूमिमा भित्रिन नदिने तीन गैर-आणविक सिद्धान्त पालना गर्दै आएको छ । तर चीनलागायत पूर्वी एसियाली मुलुकको बढ्दो सैन्य क्षमता तथा जापानको प्रमुख सुरक्षा साभेदार अमेरिकाको विश्वसनीयतामाथि उठिरहेका प्रश्नका कारण उक्त नीति दबाबमा परेको छ ।

प्रधानमन्त्री सानाए ताकाइचीले तीन गैर-आणविक सिद्धान्तप्रतिको सरकारको भावी अडान स्पष्ट पार्न अस्वीकार गर्नुभएको छ । रक्षामन्त्री शिन्जिरो कोइजुमीले गत महिना आणविक हतियारसम्बन्धी विषयमा कुनै बन्देजबिना छलफल गर्नुपर्ने बताउनुभएको थियो ।

गत डिसेम्बरमा सरकारका एक

वरिष्ठ अधिकारीले जापानले आणविक हतियार राख्नुपर्ने सङ्केत गरेपछि त्यसको जापानमा व्यापक आलोचना भएको थियो ।

सन् १९४५ को हिरोसिमा आणविक बम आक्रमणबाट बाँच्नुभएका ८२ वर्षीय अभियानकर्मी सातोशी तानाकाले जापानको आणविकविरोधी प्रतिबद्धता परिवर्तन हुन सक्ने आशङ्काले आफू

चिन्तित रहेको बताउनुभयो । उहाँले सैन्य क्षमतामा मात्र ध्यान दिनुको सट्टा कूटनीतिमार्फत शान्ति निर्माणमा जोड दिनुपर्ने धारणा व्यक्त गर्नुभयो ।

जापानले बिहीबार हिरोसिमा आणविक बम आक्रमणको ८१ औँ वार्षिकोत्सव मनाएको थियो भने आइतबार जापानका आक्रमणको स्मरण गर्दै कार्यक्रम आयोजना गर्दैछ । सन् १९४५

को अगस्तमा अमेरिकाले हिरोसिमा र नागासाकीमा गरेको आणविक बम आक्रमणमा विकिरणको प्रभावसहित दुई लाख १० हजारभन्दा बढी मानिसको मृत्यु भएको थियो ।

रक्षा नीति विस्तारमा जापान

चीनको बढ्दो सैन्य क्षमतालाई ध्यानमा राख्दै ताकाइची सरकारले राष्ट्रिय रक्षा रणनीतिमा व्यापक परिवर्तन गरिरहेको

छ । सरकारले रक्षा बजेट वृद्धि गर्नुका साथै हतियार निर्यातसम्बन्धी प्रतिबन्ध खुकुलो बनाएको र संविधान संशोधनको प्रयाससमेत अघि बढाएको छ ।

यी कदमप्रति चीनले आलोचना गर्दै जापानलाई 'नयाँ सैन्यवाद'तर्फ अघि बढेको आरोप लगाएको छ । यसैबीच, जापानमा सन् १९४५ को आणविक बम आक्रमणबाट बाँचेकाहरूको सर्त् या निरन्तर घटिरहेको छ । मार्चसम्म सरकारले हिरोशिमा र नागासाकी आक्रमणबाट बाँचेकाहरूको सर्त् या ९१ हजारभन्दा बढी रहेको जनाएको थियो । उनीहरूको औसत उमेर ८६ दशमलव सात वर्ष पुगेको छ ।

गैर-आणविक सिद्धान्तमा पुनर्विचारको बहस

अमेरिकाले सन् १९६७ देखि लागू जापानका तीन गैर-आणविक सिद्धान्तको भविष्यमा चासो देखाउँदै आएको छ ।

ताकाइचीका समर्थकहरूले क्षेत्रीय सुरक्षा र अमेरिकी आणविक निरोध क्षमता सुनिश्चित गर्न जापानमा अमेरिकी आणविक हतियार राख्न अनुमति दिने विषयमा पुनर्विचार गर्नुपर्ने तर्क गर्दै आएका छन् । जापान इनोभेसन

पार्टीका प्रमुख हिरोफुमी योशिमुराले पनि अमेरिका-जापान सुरक्षा गठबन्धनको सन्दर्भमा उक्त सिद्धान्तबारे छलफल आवश्यक रहेको बताउनुभएको छ ।

उहाँले आणविक हतियारविहीन विश्व निर्माणका लागि काम गर्नुपर्नेमा जोड दिँदै अमेरिकी गठबन्धनअन्तर्गत विस्तारित आणविक निरोध क्षमता कसरी प्रभावकारी बनाउने भन्ने विषयमा छलफल गर्न सकिने बताउनुभयो । तर आलोचकहरूले प्रधानमन्त्री ताकाइचीको सैन्य क्षमतामा केन्द्रित सुरक्षा नीतिले जापानको सुरक्षा जोखिम भन्न बढाउन सक्ने चेतावनी दिएका छन् ।

हिरोसिमा आक्रमणबाट बाँच्नुभएका तानाकाले प्रधानमन्त्री ताकाइचीसँगको भेटमा जापानको आणविक नीतिको भविष्यबारे स्पष्टता माग्नुभएको थियो । जवाफमा ताकाइचीले जापान हाल तीन गैर-आणविक सिद्धान्तमा कायम रहेको बताउनुभएको थियो ।

तानाकाले प्रधानमन्त्रीको जवाफले वर्तमान अवस्थाबारे मात्र जानकारी दिएको र भविष्यमा जापानको नीति के हुन्छ भन्ने स्पष्ट नगरेको बताउँदै त्यसबाट आफू थप चिन्तित भएको प्रतिक्रिया दिनुभयो ।

इंग्ल्यान्डका अलराउन्डर जैब सुदूरपश्चिम रोयल्समा

टुडे समाचारबाटा

काठमाण्डु । सुदूरपश्चिम रोयल्सले नेपाल प्रिमियर लिग (एनपिएल) तेस्रो सिजनका लागि इंग्ल्यान्डका अलराउन्डर सेफ अली जैबलाई आफ्नो पहिलो विदेशी खेलाडीका रूपमा अनुबन्ध गरेको छ ।

एनपिएलको पहिलो संस्करणमा समेत सुदूरपश्चिम रोयल्सबाट खेलेका जैब प्रतियोगिताकै उत्कृष्ट खेलाडी घोषित भएका थिए। उनले ९ खेलमा २ अर्धशतकसहित २ सय ७५ रन बनाउनुका साथै १२ विकेट लिएका थिए ।

राष्ट्रिय टोलीबाट भने नखेलेका जैबले इंग्ल्यान्डको घरेलु क्रिकेटमा निरन्तर प्रभावशाली प्रदर्शन गर्दै आएका छन्। बाँयाहाते ब्याटर जैबले टि ट्वान्टी क्रिकेटमा १ सय १२

खेलबाट १ हजार ७ सय ९२ भन्दा बढी रन बनाएका छन् । जसमा उनको स्ट्राइक रेट १४० भन्दा माथि रहेको छ ।

भाइटालिटी ब्लास्टमा मात्रै उनले १ हजार ६ सय भन्दा बढी रन बनाइसकेका छन्। स्लो लेफ्ट-आर्म बलरका रूपमा समेत प्रभावशाली रहेका जैबले टि ट्वान्टी क्रिकेटमा २३ विकेट लिएका छन् ।

जैबले हालै भाइटालिटी ब्लास्ट र द हन्डेडमा समेत सहभागिता जनाएका छन् । ' म फेरि आफ्नो परमा फर्कन पाउँदा निकै खुसी छु र नेपालमा आएर फेरि खेल्न निकै उत्साहित छु,' जैबले भनेको सुदूरपश्चिमले जनाएको छ ।

सुदूरपश्चिम रोयल्सका सिइओ प्रकाश खड्काले जैबको पुनरागमनले टोलीलाई थप बलियो

बनाउने विश्वास व्यक्त गरेका छन् । 'जैबलाई फेरि टोलीमा स्वागत गर्न पाउँदा हामी निकै खुसी र उत्साहित छौं। नेपाली कर्नडसनमा म्याच विनरका रूपमा आफूलाई प्रमाणित गरिसकेका जैबबाट यसपटक पनि पहिलो संस्करणकै जस्तै योगदानको अपेक्षा गरेका छौं। पहिलो उपाधि जित्ने हाम्रो लक्ष्यमा उनको भूमिका महत्वपूर्ण हुनेछ भन्ने विश्वास लिएका छौं,' खड्काले भने ।

सुदूरपश्चिम रोयल्सले कप्तान दीपेन्द्रसिंह ऐरी, विनोद भण्डारी, आरिफ शेख, इशान पाण्डे, अभिनाश बोहरा, हेमन्त धामी र हिक्मत महरालाई रिटेन गरेको थियो ।

त्यस्तै, अवसन्मार्फत दीपक बोहरा, मिलन बोहरा, टेक रावत, अनिल खरेल, सचिन भट्ट र आयुव चन्दलाई टोलीमा भित्र्याएको थियो ।

बाको निधनपछि मेस्सी अनुपस्थित मियामी लिग्स कपमा पराजित

एएफपी । बुबाको निधनपछि लियोनेल मेस्सी अनुपस्थित रहँदा इन्टर मियामीले शनिबार लिग्स कपको खेलमा मोन्टेरेसँग २-१ ले पराजित हुनरिएको छ ।

टोलीहरूले खेलअघि जर्ज मेस्सीका लागि एक मिनेट मौन धारण गरेका थिए । उहाँको अर्जेन्टिनामा ६८ वर्षको उमेरमा निधन भएको हो । इन्टर मियामीका कप्तान लियोनेल मेस्सी शनिबार राति त्यहाँ पुगुनुभएको थियो ।

“हाम्रो हृदय हाम्रा कप्तान लियो र सम्पूर्ण मेस्सी परिवारसँग छ,” इन्टर मियामीले एक विज्ञप्तिमा भनेको छ ।

अर्जेन्टिनी मिडफिल्डर रोग्गियो डि पाउलले ३२ औँ मिनेटमा गोल गरेर मियामीलाई पहिलो ४५ मिनेटमा १-० को अग्रता दिलाउनुभएको थियो । यो मेक्सिकन टोलीविरुद्धको समूह चरणको खेल थियो ।

बेल्टिजमका स्ट्राइकर हुगो कुइर्स्पले ४७ औँ मिनेटमा गोललाई बराबरी गरेका थिए । त्यसपछि उरुग्वेकास्ट्राइकर डिएगो रोस्सीले ९० औँ मिनेटमा

विजयी गोल गरेका थिए । मेजर लिग सकरको च्याम्पियन मियामीले आफ्नो पहिलो समूह चरणको खेलमा एट्लेटिको सान लुइसलाई ४-२ ले जितेका थियो । इन्टर मियामी बुधबार लियोनसँग खेल्नेछ ।

पश्चिमी नाइजरमा बस दुर्घटना हुँदा २१ जनाको मृत्यु, ३७ घाइते

एएफपी ।

नाइजरमा शुक्रबार दुई यातुवाहक बस आपसमा ठोक्कँदा कम्तीमा २१ जनाको मृत्यु भएको छ भने ३७ जना घाइते भएका छन् ।

नाइजर समाचार एजेन्सी (एएनपी) का अनुसार दुर्घटना माडाउवा सहरबाट करिब ५५ किलोमिटर टाढा माराडी-माडाउवा सडकखण्डमा भएको हो ।

दुर्घटनामा परेका दुई बसमध्ये एउटामा सैनिक जवानहरू सवार रहेको बताइएको छ । घाइतेहरूको उपचार भइरहेको तथा दुर्घटनाको कारण पत्ता लगाउन अनुसन्धान सुरु गरिएको एएनपीले जनाएको छ ।

नाइजरमा सडक दुर्घटना बढिरहेका बेला पछिल्लो घटना भएको हो । तीव्र गति, मादकपदार्थ सेवन गरी सवारी चलाउनु तथा सवारीसाधन र सडकको खराब अवस्थालाई यहाँ हुने सडक दुर्घटनाका प्रमुख कारण मानिन्छ ।

नाइजर सडक सुरक्षा एजेन्सीको प्रतिवेदन उद्धृत गर्दै एएनपीले सन् २०२५ मा देशभर सात हजार एक सयभन्दा बढी सडक दुर्घटना भएको जनाएको छ ।

पर्यटन नीति एकातिर, बजेटको बाटो अर्कैतिर

सुदूरपश्चिम । खप्तडका फाँटमा घाम भुल्केँदा पहाडका काखमा फैलिएको हरियालीले पर्यटकलाई बोलाउँछन् । अपि र साइपाल हिमालका सेता चुचुराले प्राकृतिक सौन्दर्यको कथा सुनाउँछन् । बडिमालिकाको आफ्नै धार्मिक महिमा छ । शुक्लाफाँटामा बाह्रसिक्काको बथान दौडिन्छ । रामारोशनका तालमा हिमालको छायाँ देखिन्छ भने घोडाघोडी तालमा चराको चिरबिरसँगै पर्यटनको सम्भावना पनि सुनिन्छ ।

त्रिपुरासुन्दरी, अग्रतारा, वैजनाथधाम, परशुरामधाम, मल्लिकार्जुनलगायत ऐतिहासिक तथा धार्मिक सम्पदा, पहाडी-हिमाली गाउँका मौलिक जीवनशैली, पदयात्रा, जलपर्यटन र साहसिक गतिविधि सुदूरपश्चिमको पर्यटन विकासका बलिया आधार हुन् । यी सम्भावनालाई सरकारले पनि वर्षौंदेखि आर्थिक समृद्धि, रोजगारी र उद्यमशीलतासँग जोडेर व्याख्या गर्दै आएको छ ।

आर्थिक सर्वेक्षणले पर्यटनलाई प्रदेशको विकासको प्रमुख सम्भावनाका रूपमा अँल्याएको छ । प्रदेशमा छुट्टै पर्यटन ऐन बनेको छ । पर्यटन गुरुयोजना तयार भएको छ । वार्षिक कार्यक्रम कार्यान्वयन कार्यविधिले पनि समुदायमा आधारित पर्यटन, होमस्टे, गन्तव्य प्रवर्द्धन र पर्यटकमैत्री पूर्वाधारलाई प्राथमिकता दिएको छ, तर नीति र योजनाले देखाएको बाटो र प्रदेश सरकारको बजेट कार्यान्वयनको तस्बिर भने फरक छ ।

प्रदेश सरकारले पर्यटनलाई उद्योग, रोजगारी र स्थानीय अर्थतन्त्रसँग जोड्ने लक्ष्य राखे पनि पर्यटन क्षेत्रका लागि विनियोजित बजेटको ठूलो हिस्सा अर्भै पनि छरिएका पूर्वाधार तथा संरचना निर्माणमै केन्द्रित छ । यस्ता कार्यले पर्यटन अर्थतन्त्र निर्माणमा सहयोग गर्न नसकिरहेको सरोकार भएकाहरूको भनाइ छ ।

बजेटको ठूलो हिस्सा संरचनामै

उद्योग, पर्यटन, वन तथा वातावरण मन्त्रालयको आर्थिक वर्ष २०८२/८३ को पर्यटन क्षेत्रसम्बन्धी योजनाले यही अन्तरलाई देखाउँछ । मन्त्रालयले गत वर्ष पर्यटन क्षेत्रअन्तर्गत पूर्वाधार योजना तथा रोजगारी, क्षमता अभिवृद्धि तथा संस्थागत विकास, पर्यटन प्रवर्द्धन तथा प्रचारप्रसार र पर्यटकीय वस्तु तथा सेवा विस्तारका कार्यक्रम सञ्चालन गरेको थियो ।

ती कार्यक्रमका लागि रु ४६ करोड ३० लाख विनियोजन गरिएको थियो, तर विनियोजनको ठूलो हिस्सा पूर्वाधारमै खर्च भयो । पूर्वाधारतर्फ २९९ योजना कार्यान्वयनमा थिए । तीमध्ये धेरै योजना धार्मिक संरचनासँग सम्बन्धित थिए । मन्त्रालयको विवरणअनुसार १३३ मन्दिर, छ किश्रिचयन गण्डली, दुई मस्जिद, एउटा थारू देउथान मरुवा, आठ धर्मशाला, एउटा मूर्ति निर्माण र २२ धार्मिक क्षेत्र घेरापखाल गरी धार्मिक क्षेत्रसँग सम्बन्धित १७४ योजना थिए ।

यी योजनामा रु २७ करोड दुई लाख खर्च भएको छ । यसले पूर्वाधारतर्फको खर्चको ठूलो हिस्सा अर्थात् ६०.२४ प्रतिशत रकम धार्मिक संरचनामा केन्द्रित भएको देखिन्छ । मन्दिर निर्माणमा मात्रै रु १८ करोड ६१ लाख खर्च भएको मन्त्रालयको विवरण छ, जुन कुल पर्यटन बजेटको करिब ३७ प्रतिशत हो । यस्तै, थारू देउथान तथा मरुवा निर्माणमा रु एक करोड ५० लाख, धर्मशाला

निर्माणमा रु दुई करोड १० लाख, धार्मिक क्षेत्र व्यवस्थापन तथा घेरापखालमा रु दुई करोड ७३ लाख र मस्जिद निर्माणमा रु ४० लाख खर्च भएको छ । धार्मिक सम्पदामा गरिएको लगानीलाई पर्यटन विकासको महत्त्वपूर्ण हिस्सा मानिएको छ, तर त्यो लगानीले पर्यटकको आगमन, बसाइ, खर्च, स्थानीय उत्पादनको बिक्री र रोजगारी बढाउने पर्यटन चक्र निर्माण गर्न कति योगदान गर्‍यो भन्ने लेखाजोखा बाँकी छ ।

सेवा विस्तारमा थोरै लगानी

गत वर्ष पदमार्ग निर्माणका ६३ योजनामा रु आठ करोड २० लाख खर्च भएको छ । पर्यटकीय पार्क निर्माणका १८ योजनामा रु दुई करोड ९० लाख, सामाजिक भवन निर्माणका नौ योजनामा रु एक करोड ७३ लाख र ट्रस भवन निर्माणमा रु एक करोड १५ लाख खर्च भएको मन्त्रालयको विवरणमा उल्लेख छ । पदमार्ग, पार्क, धार्मिक सम्पदा र पर्यटकीय पूर्वाधार पर्यटनका लागि आवश्यक संरचना हुन्, तर संरचना निर्माणमात्रै पर्यटन उद्योगको आधार बन्न नसके यस क्षेत्रका जानकारहरूको भनाइ छ ।

पर्यटक कुनै गन्तव्यमा पुगेर कति समय बस्छ, के खान्छ, स्थानीय उत्पादन के किन्छ, कुन सेवा प्रयोग गर्छ र त्यसबाट स्थानीय समुदायले कति आम्दानी गर्छ भन्ने विषयले पर्यटन अर्थतन्त्रको वास्तविक प्रभाव निर्धारण गर्ने नेपाल एसोसिएसन अफ टुर एन्ड ट्राभल एजेन्ट्स (नाइट्र) सुदूरपश्चिमका अध्यक्ष पवनविक्रम सिंहको भनाइ छ । प्रदेशको हालको पर्यटन विकास प्राथमिकताले दीर्घकालीन पर्यटन अर्थतन्त्र निर्माणमा पर्याप्त योगदान गर्न नसके उहाँ बताउनुहुन्छ ।

“सरकारको लगानीले सम्प्र प्रदेशको विकासमा कति योगदान गर्छ भन्ने लेखाजोखा गरेर योजना बनाइनुपर्छ । हालको विकास अभ्यासले तर्जबिजका आधारमा बजेट विनियोजन गर्ने प्रवृत्ति देखिन्छ । यसले पर्यटन क्षेत्रको दीर्घकालीन विकासमा योगदान गरिरहेको छैन”, सिंहले भन्नुभयो । सरकारले आफ्नै पर्यटन गुरुयोजना, नीति र अन्य प्रदेशले गरेका असल

अभ्यासलाई आधार बनाएर लगानीको प्राथमिकता निर्धारण गर्नुपर्नेमा सिंह जोड दिनुहुन्छ । “कसले के स्वार्थले माग राख्यो, त्यो मागको आवश्यकता के हो ? त्यसले पर्यटन विकासको प्राथमिकतासँग मेल खान्छ कि खाँदैन भनेर विश्लेषणपछि मात्रै कार्यान्वयन गरिनुपर्छ । हाल त्यस्तो भइरहेको छैन”, उहाँले भन्नुभयो ।

‘नीतिले खोजेको यस्तो होइन’

सुदूरपश्चिम प्रदेश पर्यटन ऐन, २०७७ ले पर्यटनलाई आर्थिक विकास, रोजगारी सृजना, निजी लगानी, प्राकृतिक तथा सांस्कृतिक सम्पदाको संरक्षण र दिगो पर्यटन विकासको माध्यमका रूपमा परिकल्पना गरेको छ ।

पर्यटन गुरुयोजनाले पनि साहसिकपर्यटन, धार्मिक पर्यटन, प्रकृतिमा आधारित पर्यटन, निजी क्षेत्रको साभेदारी र स्थानीय समुदायको सहभागितामार्फत पर्यटन अर्थतन्त्र विस्तार गर्ने लक्ष्य लिएको छ । वार्षिक कार्यक्रम कार्यान्वयन कार्यविधिले समुदायमा आधारित पर्यटन, होमस्टे, पर्यटन प्रवर्द्धन, गन्तव्य विकास, पर्यटकमैत्री पूर्वाधार तथा सेवा विस्तारलाई प्राथमिकतामा राखेको छ ।

आर्थिक सर्वेक्षण २०८२/८३ ले समेत सेवा क्षेत्रको विस्तार र रोजगारी सृजनामा पर्यटनको योगदान बढाउनुपर्ने आवश्यकता अँल्याएको छ, तर बजेटको वास्तविक संरचना हेर्दा नीति र योजनाअनुसार छैन ।

होमस्टे प्रवर्द्धन तथा भवन निर्माणका लागि गत वर्ष रु ५५ लाख खर्च भएको छ । पर्यटन क्षेत्र संरक्षणमा रु ५० लाख, प्राकृतिक ताल संरक्षणमा रु १५ लाख र पर्यटकीय क्षेत्रमा तारजालीका लागि रु १५ लाख खर्च भएको छ । सङ्ग्रहालय, पर्यटक सूचना केन्द्र, सार्वजनिक शौचालय, विश्रामस्थल तथा पर्यटक सेवासँग सम्बन्धित पूर्वाधारमा पनि तुलनात्मक रूपमा सीमित लगानी भएको देखिन्छ ।

पर्यटन अर्थतन्त्र

पर्यटन अर्थतन्त्रको प्रभाव भवन वा संरचना बनेपछि सकिँदैन । वास्तविक प्रभाव त पर्यटक गन्तव्यमा पुगेपछि सुरु हुन्छ । होटल, होमस्टे,

डबलबहादुर बोहरा धेरैजसो योजना र बजेट धार्मिक मठ, मन्दिरजस्ता संरचनामा छर्िँदा दिगो रोजगारी सृजना र गन्तव्य विकासमा पर्याप्त लगानी हुन नसकेको बताउनुहुन्छ । “आफ्नो आस्थाको धरोहर मष्टा र कुलदेउताको थान बनाउन पनि सरकारकै लगानी खोज्ने प्रवृत्तिले यो समस्या देखिएको हो । हामीले चाहेर पनि त्यस्ता योजना छनोट हुने क्रमलाई रोक्न सकेका छैनौँ । सबै सचेत हुनुपर्ने आवश्यकता छ”, उहाँ भन्नुहुन्छ ।

संस्कृतिविद् पदमराज जोशी 'प्रभात' धार्मिक तथा सांस्कृतिक सम्पदा विकासका नाममा कुलदेउता र मष्टाजस्ता धार्मिक संरचनामा राज्यको लगानी गर्नु पर्यटन विकासको दीर्घकालीन उपाय नभएको बताउनुहुन्छ । “सरकारलाई धार्मिक क्षेत्रमा लगानी गरिरहेका छौँ भन्ने लागिरहेको छ, तर त्यो अनुत्पादक छ । मष्टा, कुलदेउताका मन्दिर कुलले नै बनाउने हो, त्यसमा राज्यको लगानी आवश्यक हो होइन सोच्नौँ”, उहाँ भन्नुहुन्छ, “राज्यले त धार्मिक पर्यटनको सम्भावना भएका प्रमुख गन्तव्यलाई केन्द्रमा राखेर पूर्वाधार र सेवा विकास गर्न सक्नुपर्छ । त्यसको लाभ ठूलो भूगोल र समुदायले लिन सक्छ ।”

जोशी सुदूरपश्चिमका धेरै धार्मिक सम्पदाहरूले लगानी पर्छिरहेकाले त्यसमा ध्यान दिनुपर्ने बताउनुहुन्छ । “सुदूरपश्चिममा चार धाम छन् । भगवतीका शक्ति केन्द्र छन् । धार्मिक र प्राकृतिक दुवै हिसाबले विश्वप्रसिद्ध सम्पदा छन्, तिनको विकासले नेपालीमात्रै होइन, नजिकै रहेको भारतका करोडौँ नागरिकलाई आकर्षित गरेर धार्मिक पर्यटनको विकास गर्न सकिन्छ । त्यसबाट लाखौँ रोजगारी सृजना हुन्छ, त्यसतर्फ ध्यान दिन आवश्यक छ”, उहाँले भन्नुभयो ।

मन्त्रालयको तथ्याङ्कअनुसार गत वर्ष कार्यान्वयन भएका पर्यटन क्षेत्रका कार्यक्रमबाट एक लाख ३६ हजार ३८० जनाले तत्कालका लागि प्रत्यक्ष रोजगारी पाएका छन्, तर त्यो दीर्घकालीन होइन । त्यसैले स्थायी रोजगारी सृजना, नयाँ उद्यम विकास, पर्यटकको बसाइ र स्थानीय समुदायको आम्दानी बढाउने संरचनामा लगानी गर्नुपर्ने नाइट्र सुदूरपश्चिमका अध्यक्ष सिंहको भनाइ छ । प्रदेश पर्यटन विकास कार्यक्रम कार्यान्वयन इकाईका प्रमुख

डबलबहादुर बोहरा धेरैजसो योजना र बजेट धार्मिक मठ, मन्दिरजस्ता संरचनामा छर्िँदा दिगो रोजगारी सृजना र गन्तव्य विकासमा पर्याप्त लगानी हुन नसकेको बताउनुहुन्छ । “आफ्नो आस्थाको धरोहर मष्टा र कुलदेउताको थान बनाउन पनि सरकारकै लगानी खोज्ने प्रवृत्तिले यो समस्या देखिएको हो । हामीले चाहेर पनि त्यस्ता योजना छनोट हुने क्रमलाई रोक्न सकेका छैनौँ । सबै सचेत हुनुपर्ने आवश्यकता छ”, उहाँ भन्नुहुन्छ ।

गुरुयोजना नै गूल आधार

सुदूरपश्चिमसँग धार्मिक सम्पदामात्रै होइन, हिमाली पर्यटन, पदयात्रा, कैलाश मानसरोवर मार्गसँग जोडिने सम्भावना र कर्णाली, महाकाली, सेतीलगायत नदीमा जलपर्यटन तथा समुदायमा आधारित होमस्टेका अनेक सम्भावना छन् । यी सम्भावनालाई आर्थिक शक्तिका रूपान्तरण गर्न गन्तव्य व्यवस्थापन, डिजिटल प्रवर्द्धन, पर्यटन ब्रान्डिङ, निजी लगानी, स्थानीय उत्पादनको बजारीकरण र समुदायको क्षमता विकासमा निरन्तर लगानी आवश्यक छ । त्यसका लागि नीति र योजनाबीच तालमेल हुनुपर्ने आवश्यकता आफूहरूले पनि महसुस गरेको प्रदेश नीति तथा योजना आयोगका उपाध्यक्ष डा जीवन राना बताउनुहुन्छ ।

“सुदूरपश्चिमको सबलता भनेकै प्राकृतिक र धार्मिक सम्पदा हुन् । यिनको विकासले धार्मिक आस्थाको संरक्षण र पर्यटन क्षेत्रमार्फत सम्प्र विकासको प्रवर्द्धनमा टेवा पुग्छ । गुरुयोजनाको अभिष्टअनुसार काम गरेमा सबै समस्या समाधान हुन्छ”, उहाँ भन्नुहुन्छ ।

डा रानाका अनुसार गुरुयोजना, नीति आयोगको सोच र राजनीतिक तहमा समेत बजेट छर्नेभन्दा दिगो, रूपान्तरणकारी, बहुवर्षीय लाभकारी र बहुउपयोगी क्षेत्रमा लगानी गर्ने सैद्धान्तिक सहमति भए पनि व्यवहारमा कार्यान्वयन हुनसकेको छैन । अब विगतका अनुभवबाट सिक्दै आगामी दिनमा सोहीअनुसार योजना र बजेट निर्माणमा ध्यान दिनुपर्नेमा उहाँको जोड छ ।

उद्योग, पर्यटन, वन तथा वातावरण मन्त्रालयका सूचना अधिकारी उपसचिव भोजराज पाठक प्रदेशमा रहेका ठूला धार्मिकस्थल तथा पर्यटन गन्तव्यको विकास भएमा साना गन्तव्यको विकासमा समेत स्वतः टेवा पुग्ने धारणा राख्नुहुन्छ । त्यसका लागि लगानीको प्राथमिकता गुरुयोजनासँग जोडिनुपर्नेमा उहाँको भनाइ छ । “धार्मिक क्षेत्रमै लगानी गर्ने हो भने पनि हामीसँग तामाग विकल्प छन् । त्यहाँ पर्यटन गुरुयोजनाअनुसार लगानी गर्नुमा सबै क्षेत्रले लाभ लिने अवस्था बन्छ । त्यसैले योजना माम्ने, सिफारिस गर्ने र अनुमोदन गर्ने सरकारी प्रणालीलाई बदल्न आवश्यक छ”, पाठकको जोड छ ।

पर्यटन गुरुयोजनाले परिकल्पना गरेको गन्तव्य विकास, समुदायमा आधारित पर्यटन, निजी क्षेत्रको सहभागिता, स्थानीय उत्पादनको बजारीकरण, सेवा विस्तार र दिगो रोजगारीलाई बजेटको केन्द्रमा राख्न सकेमात्रै सुदूरपश्चिमको प्राकृतिक, धार्मिक र सांस्कृतिक सम्पदा आर्थिक शक्तिका रूपान्तरण हुने जानकारहरू बताउँछन् । त्यसका लागि नीति र बजेट एउटै दिशामा हिँड्नुपर्ने सरोकार भएकाहरूको मत छ । रासस

हुलाकबाट एक करोड राजस्व सङ्कलन

नारायणगढ । जिल्ला हुलाक कार्यालय चितवनले गत आर्थिक वर्षमा रु एक करोड नौ लाख १७ हजार राजस्व सङ्कलन गरेको छ । कार्यालयले हुलाक टिकट बिक्री, काउन्टर अटोमेसन, पार्सल तथा रोयल्टीलगायतका विभिन्न सेवा शुल्कबाट उक्त राजस्व सङ्कलन गरेको हो ।

कार्यालय प्रमुख शालिक्राम बस्यालका अनुसार समीक्षा अवधिमा सङ्कलित कुल राजस्वमध्ये हुलाक टिकट बिक्रीबाट रु ५८ लाख ७२ हजार तथा काउन्टर अटोमेसन, पार्सल र रोयल्टीलगायतका अन्य सेवा शुल्कबाट रु ५० लाख ४४ हजार सङ्कलन भएको हो । गत आवमा कार्यालयले ९१.११ प्रतिशत वित्तीय प्राप्ति हासिल गरेको छ । विनियोजित कुल रु छ करोड ३३ लाख ६१ हजार वार्षिक बजेटमध्ये रु पाँच करोड ७७ लाख ३२ हजार खर्च भएको कार्यालय प्रमुख बस्यालले जानकारी दिनुभयो ।

नेपाल सरकारको निर्णयअनुसार गत वर्षदेखि चितवनमा 'एक स्थानीय तह, एक हुलाक'को नयाँ सङ्गठनात्मक संरचना कार्यान्वयनमा ल्याइएको छ । हाल जिल्लाका छवटा स्थानीय तह राप्ती, खैरहनी, रत्ननगर, कालिका र माडी नगरपालिका तथा इच्छाकामना गाउँपालिकामा पालिका हुलाक कार्यालय सञ्चालनमा रहेका छन् । यसबाहेक भरतपुर महानगरपालिकाभित्र चनौली, जगतपुर र नारायणगढमा तीनवटा हुलाक काउन्टर तथा १२ अतिरिक्त हुलाक कार्यालयमार्फत सेवा प्रवाह भइरहेको छ ।

जिल्लामा स्वीकृत ५३ दरबन्दीमध्ये गत वर्ष स्थायी २६ र करारमा २३ गरी ४९ कर्मचारी कार्यरत रहेका थिए । चार पद रिक्त रहेको कार्यालयले जनाएको छ । यसबाहेक २२ जना अतिरिक्त हुलाक जनशक्ति कार्यरत छन् । सञ्चार क्षेत्रतर्फ कार्यालयले जिल्लाका ३५ वटा सञ्चारमाध्यमलाई रु ६० लाख २४ हजार लोककल्याणकारी विज्ञापनबापत भुक्तानी गरेको छ । यस्तै, १७ एफएम रेडियो नवीकरण, २२ पत्रकारलाई परिचयपत्र वितरण तथा १९ अनलाइन सञ्चारमाध्यमको दर्ता तथा नवीकरण गरिएको कार्यालय प्रमुख बस्यालले जानकारी दिनुभयो । रासस

घ्याडस्वारा अर्ग्यानिक चियाको मूल्य प्रतिकिलो छ हजार

नुवाकोट । नुवाकोटको पञ्चकन्या गाउँपालिकाले उत्पादन गरेको चियाको मूल्य प्रतिकिलो रु छ हजार निर्धारण गरिएको छ ।

पञ्चकन्या-४ घ्याडस्वारास्थित बाँभ्रो जंगलाई कृषियोग्य बनाई लगाएको चियाको गुणस्तर परीक्षणमा 'उत्कृष्ट' प्राप्त भएसँगै तयारी चियाको शुल्क तोकिएको गाउँपालिकाका अध्यक्ष तेजबहादुर तामाङले जानकारी दिनुभयो । उहाँका अनुसार स्थानीय सरकार सञ्चालन ऐनअन्तर्गत बनाइएको 'घ्याडस्वारा अर्ग्यानिक चिया उत्पादन, प्रशोधन, प्याकेजिङ, ब्रान्डिङ, मूल्य निर्धारण, बिक्री तथा वितरणसम्बन्धी कार्यविधि, २०८३' अनुसार चियाको मूल्य निर्धारण गरिएको हो ।

“घ्याडस्वारामा तीन वर्षअघि रोपेको चियाका बिरुवामध्ये करिब १३ हजार बोटबाट उत्पादन सुरु भएको छ”, अध्यक्ष तामाङले भन्नुभयो, “अर्थोडक्स र अर्ग्यानिक चियाको गुणस्तरसहित नेपाली बजार मूल्य, लागत, उपभोक्ताको मागलगायतलाई मध्यनजर गर्दै गरिएको मूल्य निर्धारणले गाउँपालिकालाई व्यावसायिक कारोबारतर्फ अघि बढाउन बाटो खुला भएको छ ।”

स्थानीय सरकार सञ्चालन ऐन र यसअन्तर्गत बनेको कार्यविधिमा

उल्लेख भएअनुसार ‘घ्याडस्वारा चिया व्यवस्थापन समिति’मार्फत तोकिएको शुल्क कार्यपालिका बैठकबाट पारित भएर कार्यान्वयनमा आएको समितिका सदस्यसचिव सरोजकुमार खातीले जानकारी दिनुभयो । उहाँका अनुसार पहिलोपटक गत चैतमा टिपेको पातको प्रशोधनको उत्पादन सफल भएसँगै चियाको आर्थिक कारोबारमार्फत पालिकालाई आम्दानीसँग जोड्न व्यावसायिक प्रयोजनका लागि योजनासहितको लक्ष्य लिइएको छ । गाँउपालिकाले उत्पादन गरेको चियाको मूल्य ५०० ग्रामको रु तीन हजार, २५० ग्रामको रु एक हजार ५००, १०० ग्रामको रु

६००, ५० ग्रामको रु ३०० र २५ ग्रामको रु १५० उल्लेख गरिएको छ ।

उच्च हिमाली एवं पहाडी क्षेत्रमा उत्पादन भएको अर्थोडक्स र अर्ग्यानिक चियाको अहिलेको बजार मूल्यअनुसार पञ्चकन्याले निर्धारण गरेको मूल्य निकै सहुलियत रहेको समितिका सदस्यसचिव तथा रोजगार सीप तथा उद्यमशीलता केन्द्रका संयोजक खातीको भनाइ छ । गाउँपालिकाले गत वैशाखमा यहाँको चियालाई ‘घ्याडस्वारा अर्ग्यानिक चिया’ नाम दिएर सार्वजनिक गरेको थियो । त्यसपश्चात् ट्रेडमार्क, अनुज्ञापत्रसहितको कानुनी प्रक्रिया पूरा गरेर बजार (उपभोक्ता)

एक अर्ब ६६ करोड २९ लाख ९५ हजार र अन्तःशुल्क रु ६७ करोड ८९ लाख पाँच हजार सङ्कलन भएको छ ।

यसैगरी, भाडा आयकर रु पाँच करोड ६६ लाख ७८ हजार, ब्याज कर रु नौ करोड ३६ लाख ८० हजार तथा अन्य शीर्षकमा रु दुई करोड ६३ लाख २१ हजार राजस्व सङ्कलन भएको कार्यालयले जनाएको छ । उक्त कार्यालयको कार्यक्षेत्र इलाम, पाँचथर र ताप्लेजुङ हो । रासस

सूचना! सूचना!! सूचना!!!

गरुडा खाने पानी तथा उपभोक्ता समितिको ३ तम्रो अधिवेशन मिति २०८३ साल असोज ३ गते हुने निश्चित भएकाले खाने पानी तथा उपभोक्ता समितिको सेवाग्राही ग्राहकबर्गहरूले मिति २०८३ साल भदौ १५ गते भित्रमा बाँकी बक्यौता रकम भुक्तानी गरेको खण्डमा जरिवाना हर्जानामा १०० प्रतिशत छुट गर्ने, रकम भुक्तानी नगरेको खण्डमा अधिवेशनमा मतदान तथा उमेदवार हुन नपाइने जानकारी गराइन्छ ।

गडासचिव

नागेन्द्र चौरसिया

सम्पर्क नम्बर ९८५१०४३३४५, ९८०७२०७७९३, ९८४१५१९१४५७

खाने पानी उपभोक्ता समिति गरुडा, रौतहट

चार अर्ब ९३ करोड बढी राजस्व सङ्कलन

भद्रपुर । आन्तरिक राजस्व कार्यालयले गत आर्थिक वर्षमा रु चार अर्ब ९३ करोड ४६ लाख ८५ हजार राजस्व सङ्कलन गरेको छ ।

उक्त कार्यालयको रु छ अर्ब छ करोड ८६ लाख २२ हजार राजस्व सङ्कलन गर्ने लक्ष्य थियो । लक्ष्यको करिब ८१ दशमलव ३१ प्रतिशत राजस्व सङ्कलन भएको छ ।

उक्त कार्यालयका सूचना अधिकारी डिल्लीराम

चौलागाईँका अनुसार सङ्कलित राजस्वमध्ये आयकर रु दुई अर्ब ४१ करोड ६१ लाख सात हजार, मूल्य अभिवृद्धि कर (भ्याट) रु

